

RØD+GRØN

Tema:
**100 dage med
Enhedslisten**

Hvordan ville Enhedslisten på 100 dage gøre vores samfund mere bæredygtigt, demokratisk og solidarisk, hvis vi selv kunne bestemme? Det giver en dugfrisk plan 100 bud på. Månedens tema ser nærmere på forslagene.

Side 12-21

INDHOLD

Måneden der gik	3
Måneden der gik	3
Lockout bekæmpes lokalt	6
Medieforhandlinger	7
Kort nyt fra Folketinget	7
Kampen for drikkevandet	8
Naturens nye præsident	9
NATO dominerer verdens våbeneksport	10
Kort internationalt nyt	11
Sprogskoler lukker i København	22
Kort nyt fra byrødderne	23
Nyt fra SUF	24
Feministisk transportpolitik	25
Debat og annoncer	26-31
Nyt fra Hovedbestyrelsen	31
Rød+Grøn nummer 100	32

Tema: 100 dage med

Enhedslisten 12-21

Hvordan ville Enhedslisten på 100 dage gøre vores samfund mere bæredygtigt, demokratisk og solidarisk, hvis vi selv kunne bestemme? Det giver en dugfrisk plan 100 bud på. Månedens tema ser nærmere på forslagene.

OK18 – faglige og politiske perspektiver 4-5

Men i forbindelse med overenskomstforhandlingerne er der opstået et tværgående samarbejde, vi aldrig har set før i fagbevægelsens historie. Vi giver en analyse af de mulige scenarier i slutfasen af OK18.

For 200 år siden kom Karl til Verden 26-27

Karl Marx blev et af de få mennesker, hvis ideer ændrede verden grundlæggende – og hvis skæg var så karakteristisk, at det kan genkendes i selv den dårligste stencil.

RØD+GRØN

Redaktør: Simon Halskov

Redaktion: Gunna Starck, Anne Overgaard, Sarah Glerup, Nina Ericsson, Jon Burgwald, Lars Hostrup, Lole Møller, Mikael Hertoft, Eva Hyllegaard, Tamara Rønbaek og Maria Prudholm.

Art Director: Maria Prudholm

Layout: Tobias Frost

Kontakt: medlemsblad@enhedslisten.dk
ISSN: 1903-8496

Abonnementspris:
Uden medlemskab af
Enhedslisten: 150 kr./år
Institutioner: 250 kr./år
Medlemmer modtager automatisk bladet.

Administration/abonnement: 33 93 33 24

Næste deadline: 3. maj kl. 9.00

Debatindlæg: Send til:
debat@enhedslisten.dk

Udgives af: Enhedslisten

Forsidefoto: Rød+Grøn

Fotos, der hentet på Flickr, må gengives under samme Copyright-licens, som de er udgivet under på Flickr.com.

Oplag: 8.700

Tryk: KLS Grafisk Hus

RETNING

Faglig kamp præger årsmødets optakt

I bededagsferien afholdes Enhedslistens årsmøde i Korsgadehallen på Nørrebro (medmindre der bliver konflikt – så udskydes det). Årsmødet er der, hvor vi mødes med andre aktive medlemmer fra hele landet og tager de vigtigste beslutninger for det næste år.

Optakten til årsmødet præget af dramatiske forhandlinger mellem de offentligt ansatte og de offentlige arbejdsgivere. Indtil nu har vi set et helt usædvanligt sammenhold mellem de faglige organisationer og en lang række aktiviteter med meget bred deltagelse (blandt andet historiens største tillidsrepræsentantmøde med over 10.000 deltagere). Uanset hvordan det ender, har vi haft et forløb, som har givet tusindvis af mennesker nye erfaringer og oplevelser, som kan bruges i fremtidens kampe for velfærd og ordentlige løn- og arbejdsvilkår.

Årsmødet finder sted, mens vi oplever, at krigen i Syrien hele tiden udvikler sig i stadig mere grusom retning. I Mellemøsten vokser antallet af flygtninge, mens Danmark og andre europæiske lande gør mere og mere ubehagelige forsøg på at lukke vores grænser.

I Danmark blandes integrations, flygtninge- og udlændingepolitik sammen i usympatisk suppe, hvor langt de fleste partier har kastet sig ind i en konkurrence om at foreslå de mest tåbelige, usmagelige og usympatiske stramninger. Her har Enhedslisten en vigtig rolle som dem, der opretholder et minimum af fornuft og anstændighed i debatten.

Hovedemnet på årsmødet bliver det grønne delprogram. Set i lyset af, at klimaforandringerne bliver tydeligere dag for dag, er behandlingen af programmet vigtigere end nogensinde. For os hænger løsningen af miljø- og klimakrise uløseligt sammen med kampen for frigørelse, lighed og mere demokrati.

Hovedbestyrelsen har i den foregående periode taget flere initiativer, som for alvor kan realisere Enhedslistens projekt om en venstrefløj i sin egen ret. Et af disse initiativer er det 100 punktsprogram, som folketingsgruppen på opfordring af hovedbestyrelsen har udarbejdet, og som sendes ud til en bred debat. Du kan læse mere om 100 dages-planen i månedens tema.

Foto: Andreas Bro

» Uanset hvordan det ender, har vi haft et forløb, som har givet tusindvis af mennesker nye erfaringer og oplevelser, som kan bruges i fremtidens kampe for velfærd og ordentlige løn- og arbejdsvilkår.«

Per Clausen

Foto: Bjarne Speth

● MÅNEDENS BILLEDE

Under overenskomstforhandlingerne er der blevet gennemført store demonstrationer og OK18-fester i bl.a. Aalborg, Esbjerg, Randers, Odense, København, Rønne, Skanderborg, Silkeborg, Frederikshavn, Vejle og Varde. Her er vi i Odense.

● DEN GODE NYHED

Maria Gjerding i front for Danmarks Naturfredningsforening Enhedslistens miljø- og klimaordfører er blevet valgt til præsident i Danmarks største grønne organisation, der tæller 130.000 medlemmer. Hun blev bl.a. støttet af den tidligere præsident, Ella Maria Bisschop Larsen, der tidligere på året sagde:

– Jeg har været præsident i 12 år, og jeg ser det som en opgave for præsidenten at sikre et godt generationsskifte. Jeg er glad, hvis så kompetent en person som Maria Reumert Gjerding vil stille op, og jeg bakker hende op.

● DEN DÅRLIGE NYHED

Maria Gjerding forlader Folketinget. Efter næsten ti års ihærdig, grøn indsats i Folketinget, først som rådgiver og siden som folketingsmedlem, siger Maria Gjerding nu farvel til Christiansborg.

– Det er selvfølgelig et stort tab for Enhedslisten og for den grønne fløj i Folketinget. Men en kæmpe gevinst for vores natur og miljø, som får en frontfigur, jeg ved vil være fantastisk som naturens stemme i Danmark, siger hendes kollega Pelle Dragsted.

● CITATET

» Vi er bestemt ikke altid enige med Maria Reumert Gjerding, men vi kender hende som et søgligt, seriøst og pragmatisk menneske, der brænder for naturen men som samtidig er i stand til at finde kompromisser. Når vi laver politik, har vi som politikere brug for med- og modspil fra stærke interesseorganisationer. Her foretrækker vi til enhver tid hellere at få kvalificeret og kompetent modspil end letkøbt kritik for kritikens skyld. «

Esben Lunde Lars (V), Carsten Bach (LA) og Mette Abildgaard (K) i Information

OK18 OG DE POLITISKE OG FAGLIGE PERSPEKTIVER

Fagbevægelsen står i en fundamentalt ny situation. Tidligere var der markante skillelinjer mellem forskellige forbund og mellem medlemmer og valgte repræsentanter. Men i forbindelse med OK18 er alle forenet. Der er et tværgående samarbejde, vi aldrig har set før i fagbevægelsens historie.

● Arbejdsmarked

Anders Olesen, faglig koordinator

Akademikere, sygeplejersker, lærere og teknisk personale, alle støtter hinanden. Uanset resultatet af overenskomstforhandlingerne betyder det en ny politisk og faglig situation.

De borgerlige regeringer har siden 2001 fulgt en neoliberal politik. Da socialdemokraterne overtog magten i 2011, gik de sammen med deres koalitionspartier SF og Radikale Venstre for at forfølge samme politik. Dette betød årlige nedskæringer i staten, regionerne og kommunerne på to procent.

I otte-ni år er antallet af offentligt ansatte reduceret drastisk med over 30.000. Den offentlige velfærd blev væsentligt forringet. Dette blev forsvaret med argumentet om, at

det var "nødvendig politik". Der var ikke penge nok, og udbuddet af arbejdskraft skulle stige. Pensionsalderen blev hævet, og flere skulle have job i det private erhvervsliv. Alle danskere har hørt dette tusindvis af gange. Konklusionen var at glemme håbet om forbedring.

Et spirende velfærdsoprør

For to og et halvt år siden blev det kommunale oprør iværksat. En række fagforeninger i København og senere i resten af landet tog initiativ til Velfærdsalliancen. Højdepunkterne var 74 demonstrationer i 74 kommuner, fjernelse af det kommunale omprioriteringsbidrag på to procent i 2016 og det regionale produktivitetskrav 2017.

I efteråret 2017 samlede fagforbundene bag initiativet "Danmark for Velfærd" 3.400 tillidsrepræsentanter til møde om velfærden for hele samfundet – det handlede ikke kun om løn og arbejdsvilkår. Den nye situation udviklede sig hen over efteråret til den nu berømte musketered, hvor alle står sammen om at kræve en ordentlig lønudvikling, et forsvar af frokostpausen og en aftale om lærernes arbejdstid. Ikke særligt markante eller dyre krav, når det kommer til stykket. Men de går på tværs af regeringens politik. Og de går på tværs af det, den socialdemokratiske ledelse vil med den offentlige sektor. Derfor har so-

cialdemokraterne også gennem deres deltagelse i KL sikret, at der var flertal for lock-outen.

Der er råd til at indfri kravene

Når dette blad udkommer, kan vi stå på tærsklen til konflikt, der kan være udbrudt konflikt eller der kan være indgået forlig. Enhedslisten og det faglige bagland støtter bestræbelserne på, at der kan indgås en god aftale i Forligsinstitutionen. Lykkes det ikke, så er målet, at de offentligt ansatte gennem en konflikt opnår deres mål i musketereden. Opgaven er at øge opbakningen til de offentligt ansattes krav og forbedring af velfærden for befolkningen. Vi vender os imod et lovindgreb, og vi har selv stillet forslag om fem milliarder kr. til en ligeløns- og lavtlønspulje for at forbedre muligheden for en aftale.

Mens kun ni procent støtter regeringens position, bakker 65 procent af befolkningen op om de offentligt ansattes krav. Og der er også råd til at indfri kravene: Overskuddene i 2016 i de store selskaber var på intet mindre end 246 milliarder kr. Til sammenligning brugte den kommunale sektor samme år 243 milliarder kr. på drift og løn til de ansatte.

Vi arbejder på at styrke det faglige sammenhold og udvikle aktiviteter i hele landet både i kommunerne, regionerne og staten. Presset skal øges på alle fronter.

1

2

3

4

5

5

- 1: Bygningsarbejdere fra 3F BJMF støtter de offentligt ansattes kamp for ordentlige vilkår.
- 2: Håndværkere, der bygger Rigets nye nordfløj, støtter fuldt op om de offentligt ansattes kamp.
- 3: Pædagogerne i Fredensborg og Hørsholm ønsker #EnLøsningForAlle.
- 4: De ansatte i Vestre Fængsel siger det tydeligt: Støt de offentligt ansatte!
- 5: Skulder ved skulder i Horsens.
- 6: Socialrådgivere ansat i fagbevægelsen støtter de offentligt ansatte kollegaer.

Alle fotos fra Facebookgruppen "Bak op om de offentligt ansatte"

10.000 tillidsrepræsentanter samlet til stormøde i Fredericia.

Foto: Fra Facebookgruppen

"Bak op om de offentligt ansatte"

OK18 – SÅDAN KAN DET GÅ

I skrivende stund har Forligsinstitutionen udsat konflikten. Det giver mulighed for at etablere et yderligere pres på regeringen KL og Danske Regioner. Dermed styrkes også muligheden for et godt forlig. Her er seks bud på, hvordan OK18 kan ende.

● Arbejdsmarked

Simon Halskov, Rød+Grøn

SCENARIO 1:

En hurtig aftale

Kommer der et forlig inden den 22. april, skal aftalen til afstemning blandt fagforbundenes medlemmer. Konflikten udsættes, indtil afstemningsresultatet ligger klar. Bliver det et 'nej', starter konflikten.

SCENARIO 2:

Ingen aftale og ingen yderligere udsættelse

Hvis ikke der sker udsættelse igen eller indgås forlig, starter konflikten med strejke. Den 22. april bliver første strejkedag, og der gennemføres på første, anden eller tredje strejkedag demonstrationer/OK-fester ved alle rådhus i alle kommuner.

28. april er lockoutens første dag. Her planlægger man i København en stor demo/OK-

fest ved Christiansborg. Forbundene planlægger også en landsdækkende demonstrationsdag.

1. maj kommer i dette scenarie til at stå i OK18's tegn og bliver meget stor.

SCENARIO 3:

Yderligere udsættelse

Forligskvinden kan vælge at udsætte konflikten med yderligere 14 dage. I så fald rykkes planerne frem, så strejken starter 6. maj, mens lockouten begynder den 12. maj.

SCENARIO 4:

Sammenbrud inden den 22. april

Forligskvinden kan vælge at erklære sammenbrud inden den 22. april. Dermed kan konflikten starte med det samme, og strejke og lockout kan køre parallelt. I den situation fremrykkes demonstrationer og andre faglige aktiviteter.

SCENARIO 5:

Regeringen griber ind

Ved et regeringsindgreb skal der ved førstebehandling af lovforslaget demonstreres i så mange byer som muligt. Ved anden- og tredjebehandling bør Christiansborg være under belejring af landsdækkende aktivitet.

Når indgrebet er vedtaget, vil der igen være demonstrationer i mange byer. Dagen efter lovens vedtagelse planlægges der TR-møder,

nogle fortsætter strejken og der indkaldes til nye demonstrationer (udenfor normal arbejdstid).

SCENARIO 6:

Intet indgreb

Regeringen kan vælge ikke at gribe ind. Dermed kan Løkke og co. tømme strejkekasserne og undgå kritik for indgreb. I den situation skal forhandlingerne genoptages. Kommer der et forlig, vil konflikten blive sat på pause, indtil en afstemning har fundet sted. Bliver der flertal for forliget, er konflikten slut, og ellers fortsætter den.

FAGLIGT SAMMENHOLD STYRKES

I løbet af april er det faglige sammenhold og den folkelige opbakning til de offentligt ansatte øget. Den 10. april blev der gennemført store demonstrationer og OK-fester i bl.a. Aalborg, Esbjerg, Randers, Odense, København, Rønne, Skanderborg, Silkeborg, Frederikshavn, Vejle og Varde. Derudover er der blevet afholdt en lang række lokale og fagspecifikke aktiviteter, som har inddraget tillidsrepræsentanter og borgergrupper som studerende og reformramte.

LOKAL KAMP MOD LOCKOUT

Efter Enhedslisten både i KL og Danske Regioner stemte imod den varslede lockout, har vores lokale politikere stillet en stribe forslag til, hvordan deres kommuner kan afvise angrebet på de offentligt ansatte.

● Arbejdsmarked

Simon Halskov, Rød+Grøn

Det var ikke en enig bestyrelse i Kommunernes Landsforening, der varslede lockout i begyndelsen af marts. Enhedslistens repræsentant i KL stemte nemlig imod.

- Det handler tydeligvis om at sætte de offentligt ansatte en pistol for panden og presse dem til at droppe deres ellers rimelige krav.

Det synes jeg er langt ude, siger Jesper Kiel, der indtil 8. marts sad i KL's bestyrelse. Nu repræsenterer Enhedslisten her af Per Clausen, der er kommunalbestyrelsesmedlem i Aalborg.

Også Enhedslistens medlem af Danske Regioners bestyrelse, Susanne Langer fra Region Hovedstaden, argumenterer imod lockout af op mod 70.000 sygeplejersker, læger og andre ansatte i regionerne.

- Beslutningen vil forcere konflikten unødigt og mangler proportioner. Det skal stå lysende klart for de ansatte, at det ikke er en enig bestyrelse i Danske Regioner, der har tænkt sig at sende dem hjem fra arbejde uden løn, understreger hun.

Besparelser skal føres tilbage

Mange af Enhedslistens byrødder har forsøgt at få deres kommune til at droppe lockouten.

- Kolding Kommune bør ikke være en del af

optrapningen af en eventuel konflikt. Det risikerer vi ufrivilligt at blive, hvis vi blindt efterkommer KL's meget omfattende lockoutvarsel, udtaler Enhedslisten i Kolding.

Også i København har Enhedslisten været på banen:

- Vi ønsker at trække Københavns Kommune ud af lockouten og vise københavnernes, at vi vil sikre den service, som vi er forpligtet til at levere. Samtidig vil vi vise, at vi anerkender de ansattes indsats for byen og vores velfærdssamfund, forklarer partiets gruppe i Borgerrepræsentationen.

I bl.a. Svendborg, Furesø og Esbjerg har Enhedslisten stillet tilsvarende forslag, mens Enhedslisten i Odder har foreslået, at de besparelser, en eventuel lockout giver, skal komme de berørte områder til gavn. F.eks. skal al sparet løn på lærerområdet gå til forbedringer på skoleområdet.

800 tillidsfolk fra hovedstadsområdet styrker sammenholdet og kampgejsten i Nørrebrohallen.

Foto: Lars Hostrup Hansen

STOR KAMPGEJST I HOVEDSTADSOMRÅDET

● Arbejdsmarked

Lars Hostrup Hansen, tillidsrepræsentant den administrative gruppe medarbejdere i LFS

Udenfor kunne foråret duftes, og solen strålede på de omkring 800 tillidsfolk fra København, Frederiksberg og omegnskommunerne, der havde sat hinanden stævne til stormøde i Nørrebrohallen den 20. marts. Formålet med stormødet, der var organiseret af København for Velfærd og tilknyttede fagforeninger, var at skabe sammenhold og aktivitet i den aktuelle overenskomstkamp og sammenkoble velfærds- og overenskomstkampen.

Det tætpakkede program blev indledt med

fællessang, hvorefter faglige talere fra forskellige organisationer kom med konkrete historier fra arbejdslivet og manede til sammenhold.

En af de bærende kræfter bag stormødet var formand for almenområdet i Landsforeningen for Socialpædagoger (LFS), Thomas Enghausen.

- Vi ville samle tillidsfolk på tværs af fagforeningerne og skabe forståelse for den røde tråd mellem den aktuelle overenskomstkamp og velfærds kampen generelt. Det gjorde vi ved at gå i dybden med status på OK18, udligningsreformen, grundig gennemgang af tal og økonomi og så forklare, hvordan det hele hænger sammen. Der er råd til velfærd og bedre løn og

arbejdsforhold for de ansatte, forklarer han.

Det skulle være et handlingsorienteret møde, og derfor blev der også skabt aktive netværk i de enkelte bydele, fundet tovholdere og aftalt konkrete aktiviteter mellem faggrupperne.

- På den måde var mødet meget vellykket, og vi står nu endnu mere skulder ved skulder og kan forhåbentlig inspirere andre udenfor København, lyder det optimistisk fra Thomas Enghausen.

Bedømt ud fra stemningen på mødet var tillidsfolkene i København og omegn klar til kamp for ordentlige løn- og arbejdsforhold og vores fælles velfærd.

UDSPIL GIVER MEDVIND TIL MEDIEGIGANTER

Regeringens medieudspil er skuffende for alle, som ønsker at bevare stærke public service-medier med danske udsendelser. Til gengæld kan multinationale mediegiganter og fake news-fabrikanter glæde sig over regeringens uventede støtte, mener Enhedslisten.

● Medier

Simon Halskov, Rød+Grøn

Danmark står over for enorme udfordringer på medieområdet. Falske nyheder florerer i stigende grad, og udenlandske mediekoncerners indflydelse i Danmark er bekymrende, mener Enhedslisten.

- Derfor er det helt afgørende, at det kommende medieforlig sikrer en stærk public-sektor på medieområdet samt flere dansksprogede og danskproducerede udsendelser i radio, fjernsyn og på nettet. Stillet over for den udfordring virker regeringens udspil uambitiøst og dybt skuffende, konstaterer medieordfører Søren Søndergaard.

Nedskæringer rammer os alle

Inden påske blev regeringen og Dansk Folkeparti enige om at beskære DR's budget med 20 procent. Iveren efter at spare på public service stopper dog ikke her, for i medieudspillet foreslår regeringen også betragtelige nedskæringer på TV2-regionerne og Radio24syv.

- Man kan selvfølgelig ikke nedskære public-service-medierne med et trecifret millionbeløb og så forvente, at det ikke går voldsomt ud over danskproducerede og dansksprogede udsendelser. Det kommer hele familien Danmark til at mærke, spår Søren Søndergaard.

Han understreger samtidig, at Enhedslisten vil indgå i konstruktive forhandlinger uden nogen ultimative krav - ud over at den samlede aftale skal stille danske public service-medier bedre i konkurrencen med fake news, udenlandske mediegiganter og infiltration fra fremmede magter.

- Hvis ikke dette mål nås, så bør en samlet opposition afvise forliget og i stedet indgå en ny medieaftale efter det kommende valg, mener Søren Søndergaard.

» Man kan selvfølgelig ikke nedskære public-service-medierne med et trecifret millionbeløb og så forvente, at det ikke går voldsomt ud over danskproducerede og dansksprogede udsendelser. Det kommer hele familien Danmark til at mærke.«

Søren Søndergaard,
Enhedslistens medieordfører

Regeringen vil spare voldsomt på DR og andre public service-medier.

Foto: Venstre, Henrik Bjerregrov, Flickr.com (CC BY-NC-ND 2.0)

NYT FRA FOLKETINGET

Licensaftale er asocial

Regeringens og Dansk Folkepartis model til afskaffelse af medielicensen møder undren fra Enhedslisten.

- Det giver god mening at flytte licensen over på skatten. Det har Enhedslisten foreslået i snart 20 år. Men det er uforståeligt, at regeringen og DF ikke ved samme lejlighed gør medieskatten indkomstafhængig, påpeger medieordfører Søren Søndergaard og uddyber:

- Med regeringens model vil direktøren i Hellerup også fremover kun skulle betale det samme som SOSU-assistenten i Ballerup. Hvordan kan DF være med til noget så asocialt, spørger han.

Drop meningsløst karakterkrav til gymnasierne

En ny analyse fra tænketanken Kraka viser, at unge fra udsatte boligområder vil blive hårdt ramt af de nye karakterkrav på gymnasiale uddannelser. Mange vil blive afskåret fra gymnasiet, selvom de ifølge analysen kunne forventes at gennemføre en videregående uddannelse. Det vidner om, at gymnasiereformens karakterkrav på 5 er helt uigennemtænkt, mener Enhedslistens undervisningsordfører Jakob Sølvhøj.

- Jeg vil opfordre partierne bag gymnasiereformen til at genvurdere aftalen og droppe det nye høje karakterkrav, udtaler han.

Nødberedskab er dagligdag på hospitaler

Mange afsnit på landets sygehuse må undtages fra en lockout, fordi bemanningen allerede er helt nede på niveau med nødberedskabet eller sågar i fare for at blive lavere.

- Det er skræmmende, at vores sundhedsvæsen mange steder til hverdag kører på noget, der minder om nødberedskab, siger Pernille Skipper.

Hun finder forklaringen i de sidste mange års besparelser på sygehusene.

- Det har mærkbare konsekvenser for patienterne. Og så har det ikke mindst konsekvenser for de ansatte, der løber rundt og må strække sig langt ud over det rimelige for at få tingene til at hænge sammen.

Foto: Jens Johnsson, Unsplash.com

KAMPEN FOR DRIKKEVANDET

Danmarks drikkevand har historisk været noget af det reneste i verden. Vi renser ikke drikkevandet eller tilsætter klor til det: Vi drikker det, som det er, nemlig rent. Men årtiers underprioritering af beskyttelsen af vores drikkevand og misforstået hensyntagen til landbrugets giftglæde har sat vandet under pres.

● Miljø

Jon Burgwald og Ida Søndergaard, miljøpolitiske rådgivere

Miljøstyrelsen har fundet problematiske pesticider i grundvandsboringer, hvor der i flere tilfælde er tale om en overskridelse af grænseværdierne. Det er blandt andet kommet frem, at danskerne i årevis har drukket vand, der indeholder stoffet desphenylchloridazon. Det er et restprodukt af det aktive ukrudtsbekæmpende stof chloridazon, som primært blev brugt i årene 1964 til 1996. Selvom midlet har været forbudt i over 20 år, findes det altså fortsat foruroligende mange steder i grundvandet i markante koncentrationer.

Pengepungen vigtigere end vandet

Foreningen med stoffet desphenylchloridazon blev udelukkende opdaget ved en tilfældighed ved en boring i Region Syddanmark sidste år. Indtil da var der ikke blevet målt efter stoffet i grundvandet. Det viser med alt ty-

delighed, at der ikke er styr på kontrollen med vores drikkevand, når så store problemer kun bliver opdaget ved et tilfælde.

– Alt tyder på, at vi står med den mest omfattende grundvandsforurening i Danmark nogensinde, mener Carl-Emil Larsen, der er direktør i interesseorganisationen DANVA.

Alligevel mener minister Esben Lunde Larsen ikke, at der er grund til bekymring eller behov for at ændre på landbrugets brug af sprøjtegifte. Det centrale udgangspunkt for ministeren og Landbrug & Fødevarer er, at når indholdet af sprøjtemidler er under grænseværdien, så er vandet rent. Det er med andre ord fint at fylde drikkevandet op med pesticider lige til grænsen – også selvom ny forskning hele tiden viser, at det er skadeligere, end man oprindeligt har antaget.

De mange sager om forurening af drikkevandet har fået flere kommuner til at forsøge sig med sprøjteforbud i områder, særligt omkring grundvandsboringer. Landbrugets lobbyorganisation, Landbrug og Fødevarer, bekæmper dog forbuddene med næb og kløer og er af den holdning, at deres medlemmers pengepung er vigtigere end rent drikkevand. Derfor hiver organisationen systematisk kommuner, der vil indføre sprøjteforbud i sårbare områder, for Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Lokal sejr over giften

Kort før jul gav Miljøklagenævnet dog grønt lys til Egedal kommune til fortsat forbud mod gift på sårbare jorde. Egedal var den første kommune, der for at beskytte grundvandet forbød brug af sprøjtegifte nær en vandboring. Mil-

jøklagenævnets afgørelse har Landbrug & Fødevarer nu besluttet at få afprøvet i retten, da de mener, sagen er principiel.

De aktuelle og kommende sager ved klagenævn og domstole er vigtige for, om vi danskere fremover skal have rent, pesticidfrit drikkevand. Når der hele tiden kommer nye oplysninger frem, som viser, at sprøjtegifte er farligere, end man oprindeligt troede, er det tydeligt, at vi ikke kan fortsætte det store gifteksperiment med vores natur, drikkevand og helbred. Derfor arbejder Enhedslisten ihærdigt på at få forbudt de værste sprøjtegifte og i løbet af de næste år at få udfaset alle sprøjtegifte i Danmark. Det er en kamp, vi fra Christiansborg lægger mange kræfter i. Men den stærke landbrugslobby vil det anderledes, og det bliver en lang, sej kamp. Derfor er det vigtigt, at der sættes ind på flere kanter, og at Enhedslistens byrødder i kommunerne sideløbende kæmper lokalt for at indføre sprøjteforbud i sårbare områder, som man blandt andet har gjort i Egedal, Sønderborg, Aalborg og Aarhus.

BEKÆMP GIFTEN LOKALT

Under kommunalvalgkampen lancerede Enhedslistens en række forslag til, hvordan man lokalt kan arbejde med at begrænse brugen af sprøjtegifte.

Læs dem på: enhedslisten.dk/temaer/kommune-fri-for-gift.

MARIA ER NATURENS NYE PRÆSIDENT

I begyndelsen af april valgte Danmarks Naturfredningsforenings lokalafdelinger, studenterafdelinger og hovedbestyrelse foreningens nye præsident. Et markant flertal pegede på Maria Gjerding, som dermed forlader arbejdet i Folketinget.

● Valg

Simon Halskov, Rød+Grøn

Siden 2006 har Ella Maria Bisschop-Larsen været i front for Danmarks Naturfredningsforening, men efter fire valgperioder valgte hun at stoppe i år. Dermed skulle den store, grønne NGO finde en ny præsident, og to stillede op til valget: Den ene var Rune Kjærsgaard Lange, der har været med i foreningen i 27 år. Den anden var vores egen Maria Gjerding, som ligeledes har arbejdet i naturens tjeneste i en årrække.

Ud af 186 stemmer faldt 134 på Maria Gjerding, der dermed er præsident for Danmarks Naturfredningsforening i de næste tre år.

- Jeg er så glad og stolt og glæder mig helt utrolig meget til at skulle stå i spidsen for Danmarks største grønne organisation, siger Maria Gjerding, der er uddannet miljøplanlægger fra RUC.

- Der er kæmpestore og vigtige opgaver at tage fat på. Insekter er i voldsom tilbagegang, fugle forsvinder fra det åbne land og naturen mangler plads. Samtidig galopperer klimakrisen af sted. Der har aldrig været mere brug for en stærk og slagkraftig natur-, miljø- og klimaorganisation end lige præcis nu, påpeger hun.

Vi skal ud i naturen

Som grøn præsident vil Maria Gjerding arbejde for at engagere flere danskere i naturen.

- Børn i dag er kun halvt så meget i naturen, som deres bedsteforældre. Dette på trods af, at vi ved, at naturen er med til at skabe sunde, glade og kloge børn, og vi kan se, at der politisk bliver taget livtag med vores ret til at foreslå fredninger, forklarer hun.

Alligevel er Maria Gjerding optimistisk og ser en spirende naturbevidsthed blandt danskerne.

- Vi så den, da vi slog ring om vores kyster med bål og fakler, og vi så den med de massive

protester mod havbrug i Øresund og byggeri på Amager Fælled. Den naturbevidsthed skal vi puste til og gøre til handling. For vi har brug for befolkningen, hvis vi skal påvirke politikerne, understreger hun.

Vemodigt farvel

Efter et årti som grøn frontkæmper for Enhedslisten på Christiansborg, først som rådgiver og siden som folketingsmedlem, tager Maria Gjerding nu afsked med Folketinget. Og det er et vemodigt farvel, siger hun.

- Det har været et meget stort privilegium at få lov til at repræsentere Enhedslisten i Folketinget, og det har været en stor fornøjelse at arbejde tæt sammen med dygtige og engagerede kolleger fra alle partier, fortæller hun.

Maria Gjerding begynder straks sit nye virke og træder derfor ud af Folketinget med det samme. Hun afløses af Øjvind Vilsholm, der i dag er kommunalbestyrelsesmedlem i Furesø.

TILLYKKE FRA NÆR OG FJERN

"Det er en stor dag for naturen. Min fremragende kollega Maria Gjerding er netop blevet valgt til præsident for Danmarks Naturfredningsforening. Tillykke til hende, DN og ikke mindst den danske natur, der fortjener en stærk stemme som hende."

Ida Auken,

miljø- og klimaordfører for Radikale Venstre

"Kæmpe tillykke til Maria Gjerding. Hvor det sejt gået, at du nu skal være chef for naturen!"

Uffe Elbæk,

formand for Alternativet

"Tillykke til naturen og miljøet, Danmarks Naturfredningsforening og Maria. Men i Enhedslisten får vi en stor udfordring, når vi skal udfylde det hul, hun efterlader."

Per Clausen,

tidl. miljøordfører for Enhedslisten

"Kæmpe tillykke til Maria Gjerding, men mest af alt tillykke til Danmarks Naturfredningsforening. Sikke en dygtig og sympatisk ambassadør at få i front. Men nej, hvor vil jeg savne hende i Folketinget, det bliver ikke helt det samme! Tak for tre gode år!"

Mette Abildgaard,

miljø- og klimaordfører for Konservative Folkeparti

Foto: Mark Knudsen

NATO DOMINERER VERDENS EKSPORT AF VÅBEN

Hele 56 procent af verdens samlede våbeneksport står NATO-landene for. Det viser nye tal fra SIPRI, det svenske institut for fredsforskning.

● Militær

Mikael Hertoft, Rød+Grøn

Langs grænsen mellem Tyrkiet og Syrien kører nogle meget avancerede maskiner rundt. De både sporer og skyder på flygtninge, der forsøger at komme over grænsen. I Yemen bomber saudiarabiske bombefly dag efter dag, og dronerne svirrer i luften.

Database over dødelighed

Det er USA og EU, der har leveret våbnene. Faktisk er alle de europæiske lande med, når det gælder eksport af de våben, der er grundlag for krige.

Det svenske institut for fredsforskning SIPRI opdaterede sit register over våbenhandel den 18. marts i år. Selvom mange våbenhandler er lyssky, er SIPRIs database oplysende og imponerende. I stedet for at regne i dollars eller euro, så har de defineret deres egen enhed for, hvordan man bedst tæller våben: TIV, der måler et våbens militære ka-

pacitet mere præcist end salgsprisen. Billige våben kan jo være mere dødelige end dyre, og måske er der skjulte finansielle aftaler. Så SIPRIs enhed giver et langt klarere billede af verdens våbenhandel, og tallene for 2016-17 er alt andet end opmuntrende (se listen her på siden).

Dødens købmænd kommer fra Vesten

Europæerne er glade for, at vi har fred, og til tider kaldes EU ligefrem for "fredens projekt". Mens vi muligvis har fred herhjemme, er EU-landene imidlertid store våbeneksportører. På verdensplan er Frankrig nummer tre, Tyskland nummer fire, Storbritannien nummer syv, Holland nummer otte, Italien nummer ni og Spanien nummer ti. Tilsammen er disse

landes våbeneksport væsentligt større end Ruslands.

Samlet set står NATO-landene for over halvdelen af verdens våbeneksport. Oveni kommer eksport fra lande som Schweiz, Sverige og ikke mindst Israel, der er tæt knyttet til NATO. Rusland og Kina er heller ikke uskyldige – de står for godt en fjerdedel af verdens våbenhandel – men dødens købmænd kommer fra Vesten.

De eksporterede våben ender i brændpunkter: Mellemøsten og Asien omkring det sydkinesiske hav. Formentlig er en stor del af våbeneksporten til Syrien ikke registreret. Verdens største våbenimportør er Saudi-Arabien, der i øjeblikket bryder et utal af menneskerettigheder i en blodig overfaldskrig på nabolandet Yemen.

Danmark opruster også

Danmark er endnu kun en lille dreng, der leger med de store og altid først og fremmest skal være venner med den største i klubben: USA. Men vi er på samme vej, som landene øverst på SIPRIs oversigt.

Med det dugfriske forsvarsforlig, som både regeringen, DF, Socialdemokraterne og Radikale stod bag, har Danmark netop sat gang i en oprustning. Forliget vil give "et substantielt løft" på 20 procent til forsvarsbudgetterne –

Samlet set står NATO-landene over halvdelen af verdens våbeneksport. Oveni kommer eksport fra lande som Schweiz, Sverige og ikke mindst Israel, der er tæt knyttet til NATO.

Foto: Don Jackson Wyatt, Unsplash.com

det er adskillige milliarder – og vi gør storebror USA glade ved at købe deres kampfly. Som medlem af EU er Danmark også med til at betale de 82 pansrede Cobra 2-maskiner, der bevogter den nybyggede mur mellem Syrien og Tyrkiet, og som skal forhindre folk i at flygte. De penge kommer dog ikke fra forsvarsbudgettet. De kommer fra u-landsstøtten.

DET MENER ENHEDSLISTEN OM NATO OG MILITARISME

"Vi bekæmper militarismen og arbejder for dansk udmeldelse af NATO. Vi går ind for at det danske militær nedlægges og erstattes af en langt mindre organisation, der kan stå for eventuelle danske bidrag til fredsbevarende FN-indsatser."
Enhedslistens principprogram

VERDENS VÅBENEKSSPORT I 2016-17 (MÅLT I TIV)

1. USA	22.698
2. Rusland	13.085
3. Frankrig	4.440
4. Tyskland	4.188
5. Kina	3.323
6. Israel	2.697
7. Storbritannien	2.579
8. Holland	1.639
9. Italien	1.330
10. Spanien	1.321
11. Sydkorea	1.173
12. Ukraine	775
13. Tyrkiet	555
14. Schweiz	372
15. Sverige	350
16. Norge	284
17. Tjekkiet	243
18. Australien	231
19. Canada	231
20. Portugal	228

Total våbeneksport registreret hos SIPRI: 63.368

De største eksportører blandt NATO-landene sammenlagt: 35.296 (55,7%)

Rusland og Kina sammenlagt: 16.408 (25,89%)

KORT INTERNATIONALT NYT

EU hjælper Tyrkiet med at krænke menneskerettighederne

Dagbladet Politiken har afdækket, hvordan EU forsyner Tyrkiet med militært udstyr, som bl.a. bruges til at forhindre syriske flygtninge i at undslippe krigen. Ekspert vurderer, at EU dermed bidrager til at krænke menneskerettighederne.

– EU's milliard-hjælp til Erdogan-regimet for at holde flygtninge væk, har fra første dag været dybt problematisk. Men det er alligevel rystende, at pengene bl.a. bruges til at forsyne Tyrkiet med militært udstyr, som forhindrer flygtninge i at komme væk fra krigszonen, siger Enhedslistens EU- og udenrigsordfører, Søren Søndergaard.

Han har bedt udenrigsministeren redegøre for skandalen og oplyse, om den danske regering har været bekendt med og godkendt EU's praksis.

Brasiliansk lokalpolitiker myrdet

Det nyvalgte medlem af bystyret i Rio de Janeiro, Marielle Franco, og hendes chauffør blev myrdet på åben gade den 14. marts. Marielles parti, Partiet for Socialisme og Frihed, kan sammenlignes med Enhedslisten. Marielle repræsenterede et håb for marginaliserede grupper. Hun var opvokset i slummen, var afrobrasiliansker, LGBTB-aktivist og uddannet sociolog. Hun efterlader et barn.

– Der er alvorlig risiko for, at Brasilien er på vej tilbage til diktaturet, siger Lars Bohn fra Enhedslisten, som følger udviklingen i Brasilien nøje.

Ud over mordet på Marielle Franco henviser han til, at den tidligere præsident, Lula da Silva, er idømt 12 års fængsel uden beviser, at militæret er indsat som ordenshåndhæver i Rio og at arbejds-tagerrettigheder undergraves.

Israel skyder demonstranter

Mindst 15 palæstinensere blev ved en demonstration den 30. marts dræbt af det israelske militær på grænsen mellem Gaza og Israel.

1.400 blev såret, heraf 758 ramt af skarpe skud, mens resten blev ramt af tåregas og gummikugler. Enhedslistens udviklingsordfører, Christian Juhl, mener, at Danmark, EU og FN skal sige stop over for Israels brutalitet i Gaza.

– Skarpe skud mod en varslet demonstration med mindst 15 dræbte og 1.400 sårede er ganske uacceptabelt. Israel skal acceptere folkeretten og menneskeretten, siger han og uddyber:

– Den alvorlige situation risikerer at eskalere. Alle landes udenrigsministre må tage stilling og handle mod Israels uacceptable brutalitet.

100 dage med Enhedslisten

Hvordan ville Enhedslisten på 100 dage gøre vores samfund mere bæredygtigt, demokratisk og solidarisk, hvis vi selv kunne bestemme? Det giver en dugfrisk plan 100 bud på. Månedens tema ser nærmere på forslagene.

HVIS ENHEDSLISTEN BESTEMTE

Hvordan ville Danmark se ud, hvis Enhedslisten sad ved roret? Spørgsmålet er indtil videre hypotetisk, men som Danmarks fjerdestørste parti må vi have svar parate.

Jakob Sølvhøj, gruppeformand

Det er Enhedslistens opgave at vise, at vores røde og grønne principper kan omsættes til praksis og føre samfundet i en ny retning – for der er ikke andre, der gør det. Såvel Løkke som Thorning har ført "nødvendighedens politik", der tilgodeser de få på bekostning af fællesskabet.

Men ingen politik er nødvendig eller uforanderlig. Politik handler om valg! Vi kan vælge politik, hvor vi giver hinanden de bedste vilkår for at leve trygge, ligeværdige og bæredygtige liv.

Enhedslistens folketingsgruppes oplæg "100 dage med Enhedslisten" giver konkrete forslag til, hvordan det kan gøres. Alle forslagene er re-

Med "100 dage med Enhedslisten" lægger vi op til en diskussion om, hvad vi vil som et parti i egen ret. Vi fremlægger 100 forslag, der kan skabe forandringer på hele paletten. Fra fjernelsen af sprøjtegifte til demokrati på uddannelserne. Fra trygge fødsler til en pensionsreform.

aliserbare. Vi kunne gå i gang i morgen – hvis vælgerne giver os magt, som vi har agt.

100 politiske forslag

I det seneste år har Enhedslisten diskuteret, hvordan vi vil forholde os til en ny socialdemokratisk ledet regering. Det er en vigtig diskussion i lyset af erfaringerne med Thorning-regeringen. Men kernen i politik må og skal være det politiske indhold og den konkrete forskel, vi skal gøre for mennesker og miljø.

Med "100 dage med Enhedslisten" lægger vi op til en diskussion om, hvad vi vil som et parti i egen ret. Vi fremlægger 100 forslag, der kan skabe forandringer på hele paletten. Fra fjernelsen af sprøjtegifte til demokrati på uddannelserne. Fra trygge fødsler til en pensionsreform.

Fællesskab forandrer

"100 dage med Enhedslisten" er et debatoplæg, hvor folketingsmedlemmer og ansatte på Christiansborg har forsøgt at løfte blikket fra den daglige kamp mod sorte lovforslag fra regeringens side og i stedet udarbejde fremadrettede, grønne og solidariske forslag. Mange forslag har været i høring i relevante udvalg i Enhedslisten. Den vigtigste del af processen venter forude, for vi tror på, at diskussion gør os alle klogere. Derfor lægger vi de 100 forslag ud til debat i partiet, men også til organisationer, bevægelser og almindelige mennesker, der ønsker forandring i Danmark.

Vi vil gerne høre dine forslag, meninger og holdninger og håber, at du både læser videre på de følgende sider og kigger på hele planen, når vi lægger den ud elektronisk inden årsmødet. Vi vil gerne vide, hvilke forslag der rammer

rigtigt, hvilke, der er fejlskud, og hvilke forslag, du mener, vi burde rejse. Vi håber, at "100 dage med Enhedslisten" inspirerer til en debat om, hvordan det faktisk er muligt at forandre samfundet – hvis vi gør det sammen.

PLANENS VIDERE REJSE

MEDIO APRIL:

- Sendes til årsmødedelegerede og afdelingerne, der opfordres til at afholde åbne debatmøder om "100 dage med Enhedslisten".
- Offentliggøres på hjemmesiden og annonceres på sociale medier.

ULTIMO APRIL:

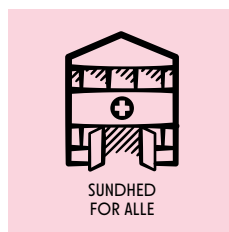
- Sendes til organisationer og bevægelser.
- Diskuteres på workshops under partiets årsmøde den 27.-29. april.

MAJ-AUGUST:

- Indgår i Enhedslistens 1. maj-taler rundt omkring i landet.
- Diskuteres på offentlige møder, åbne medlemsmøder, møder med organisationer, bevægelser mv.
- Spredes og debatteres på nettet og i aviser via læserbreve mv.

SEPTEMBER:

- 3. september er deadline for at indsende bemærkninger til "100 dage med Enhedslisten".

100 DAGE SOM ET PARTI I EGEN RET

Det er ikke Enhedslistens opgave at bringe andre partier i regering. Vi er et parti i egen ret, og "100 dage med Enhedslisten" viser, hvad vælgerne vil få, hvis de giver os magt, som vi har agt, forklarer Pelle Dragsted.

Sarah Glerup, Rød+Grøn

Vi glemmer det nogle gange: at Enhedslisten er blevet Danmarks fjerdestørste parti. Skal der komme en ny regering, så må vi levere en god del mandater til den. Desværre betyder en ny regering ikke automatisk en ny politik. Det har Enhedslisten lært på den hårde måde, og lektionen skal ikke gentages, fastslår Pelle Dragsted. Derfor har han været med til at formulere debatoplægget om 100 tiltag på 100 dage, der beskriver, hvad Enhedslisten selv ville stille op med regeringsmagten.

- På første årsmøde efter den lidt traumatiserende regeringsperiode med Thorning og Corydon vedtog Enhedslisten en udtalelse, der slog fast, at vi har svært ved at se et fælles projekt med Socialdemokraterne. At det derfor er vores opgave, sammen med andre progressive partier, at genopbygge et venstreorienteret alternativ – mens det ikke er vores opgave slet og ret at bære andre partier ind i en regering eller trække i dem. Når vi ikke kan leve med det, Socialdemokraterne har at tilbyde, må vi i stedet selv få magt i samfundet. Og med 100 dages-planen fortæller vi vælgerne, hvad de ville få ved at give os den magt.

Vi skal genskabe troen på, at politik nytter

Planen byder på 100 letlæselige forslag til, hvad Enhedslisten ville gennemføre de første

100 dage i spidsen for en regering. Men det trykte program er kun halvdelen af pointen. Det er den efterfølgende proces, der skal få begejstring tilbage i dansk politik, mener Pelle Dragsted.

- Et hovedformål med planen er at sætte gang i samtaler om, at vi faktisk kunne forandre ting. At få folk til at se, at de ikke for evigt behøver at vælge mellem nuancer af blå – altså mellem en højreorienteret regering, der fører blå nedskæringspolitik, eller en socialdemokratisk regering, der fører blå nedskæringspolitik. For vores plan viser, at det kan gøres anderledes, og her er vi inspireret af nogle af bevægelserne ude i Europa. Ikke mindst af Corbyn, som formåede at begeistre og genskabe en tro på, at politik kan gøre en forskel. Hvis vi formåede det samme herhjemme, så kunne de politiske diskussioner måske komme til at handle mindre om udlændingepolitik og mere om alt det andet, som folk har opgivet håbet om at forandre. For eksempel fordelingspolitikken.

I forhold til netop fordelingspolitikken er Pelle Dragsted overbevist om, danskerne som udgangspunkt er solidarisk indstillede.

» Et hovedformål med planen er at sætte gang i samtaler om, at vi faktisk kunne forandre ting. At få folk til at se, at de ikke for evigt behøver at vælge mellem nuancer af blå – altså mellem en højreorienteret regering, der fører blå nedskæringspolitik, eller en socialdemokratisk regering, der fører blå nedskæringspolitik. «

Pelle Dragsted

- Det ser vi jo i meningsmålingerne om overenskomstforhandlingerne, der viser stor opbakning til de offentligt ansatte. Så problemet er snarere, at folk ikke tror på, at forandringer er mulige. Derfor er det i vores øjne så vigtigt at komme ud med de her 100 forslag, der viser det modsatte. Forslag, som kan finansieres, hvis vi for eksempel bare beder aktionærer betale samme skat af aktieindtægter, som man gør af løn tjent ved hårdt arbejde. Forslag, som kort sagt genskaber selve troen på, at politik nytter. Det har Socialdemokraterne ikke været gode til i mange år. Derfor må Enhedslisten tage teten og fremlægge et reelt alternativ i form af klare ambitioner og mål for, hvad vi selv ville gøre med regeringsmagten.

100 skridt mod grundlæggende samfundsforandringer

Folketingsgruppen har givet sig selv det ben-spænd, at planen skulle rumme præcis 100 forslag, som kunne vedtages på de første 100 dage med regeringsmagten. Det betyder ikke, at mere langsigtede samfundsforandringer er opgivet, fastslår Pelle Dragsted.

- Heldigvis er der også noget, der hedder dag 101, 102 og 103. Men det, vi prøver med 100 dages-planen, er at trække de socialistiske visioner helt ned på jorden. Derfor spørger vi: Hvad er Enhedslistens allerførste tiltag for at genoprette trygheden for lønmodtagerne og for mennesker ramt af sygdom eller arbejdsløshed? For at bevæge os imod grøn omstilling? For at begynde på at tøjle finanssektoren? Hvad de spørgsmål angår, vil mange af de nødvendige forandringer selvfølgelig tage årtier. 100 dages-planen tager kun de første skridt, der indikerer retningen. Ikke fordi vi opgiver ideologi eller langsigtede visioner. Tværtimod: Vi tager dem alvorligt ved at omsætte dem til konkret politik, som kan ændre balancen i samfundet ved at styrke al-

mindelige menneskers magt og rettigheder over for den økonomiske elite.

Pelle Dragsted tilføjer, at selvom 100 dages-planen er formuleret af folketingsgruppen, bygger den på hele Enhedslistens politikudvikling.

- 100 dages-planen konkretiserer og sætter eksempler på den overordnede politiske linje, som vores medlemmer har vedtaget på årsmøder. Det er i folketingsgruppen, vi har ressourcerne til det. Vi har medarbejderne. Vi har muligheden for at spørge ministerierne, hvad tiltag vil koste, og hvordan teknikken i lovgivningen fungerer. Derfor kan vi give krop og sprog og konkrete ideer til den socialistiske politik, som vores medlemmer har valgt.

- Planen er et oplæg til debat, og ideen er at høre fra folk, om vi har ramt rigtigt. Er der ting, vi har glemt, som er meget vigtige? Er der ting, som rammer forkert, hvor folk tænker: "Ah, er det nu også en god idé"? Og processen er nærmest lige så vigtig som produktet: at vi får en snak om, at vi faktisk kunne forandre ting.

Ikke urealistisk kontraktspolitik, men et åbent tilbud

Selvom Pelle Dragsted taler om Enhedslisten som muligt regeringsparti, regner han det bestemt ikke for et nært forestående scenarie.

- Det er meget svært at se Enhedslisten blive et regeringsparti lige nu. Vi vil jo aldrig gentage de fejl, som eksempelvis SF begik ved at træde ind som juniorpartner i en regering, før de politiske styrkeforhold var til det. Vi skulle være stærke nok til at kunne sætte os i spidsen med en markant ny retning og klare politiske forandringer på alle afgørende områder. Men hvis ikke vi begynder at snakke om det og tro på, at ting kan forandre sig, så sker det aldrig.

I den umiddelbare fremtid vil mange af de 100 forslag ikke kunne gennemføres, heller

ikke under en socialdemokratisk ledet regering.

- Ikke så længe Socialdemokraterne fører den politik, som de gør. Enkelte forslag vil være inden for skiven, for eksempel at få afskaffet i hvert fald nogle af fattigdomsydelserne. Andre er uden for rækkevidde. Derfor skal man ikke opfatte 100 dages planen som: "Det her regner Enhedslisten med at få gennemført, hvis valget falder ud, som meningsmålinger spår og vi får en socialdemokratisk regering." Man skal i stedet se planen som et tilbud om et alternativ til både en socialdemokratisk og en højreorienteret regering. For hvis vi igen ser et svigt fra Socialdemokraterne, som udløser desillusion, så skal Enhedslisten være parat til at give folk håb ved at servere ikke bare gode ideer og smukke tanker, men gennemførlig politik, som folk kan tro på. Og når vi er forsigtigt optimistiske, så er det, fordi vi ser politiske opbrud i Europa. Gamle partier nedsmelter, og nye folkelige bevægelser opstår. Det kan selvfølgelig også ske herhjemme.

» Planen er et oplæg til debat, og ideen er at høre fra folk, om vi har ramt rigtigt. Er der ting, vi har glemt, som er meget vigtige? Er der ting, som rammer forkert, hvor folk tænker: "Ah, er det nu også en god idé"? Og processen er nærmest lige så vigtig som produktet: at vi får en snak om, at vi faktisk kunne forandre ting. «

Pelle Dragsted

Foto: Nadia Fryd

VI ER INSPIRERET AF EUROPÆISKE VENSTREBEVÆGELSER

Det er ikke kun Enhedslisten, der har følt, at tiden var inde til at fremlægge mere omfattende programmer for en ny, progressiv politik.

Sarah Glerup, Rød+Grøn

Som følge af det politiske opbrud i Europa, der fulgte i kølvandet på finanskrisen, har en række nye og gamle venstreorienterede partier oplevet stor vækst og nogle steder muligheden for at bryde gamle partiers magtmonopol.

Partier som Podemos i Spanien og Storbritanniens Labour (under ledelse af venstreori-

enterede Jeremy Corbyn) har udarbejdet grundige programmer for, hvad en regering med dem i spidsen ville gennemføre af politiske forandringer, hvis vælgerne gav dem muligheden for at regere.

Der har – ligesom det gælder for Enhedslistens program – typisk været tale om meget konkrete, realistiske og handlingsorienterede programmer, der præsenterede de første, men vigtige skridt for at gøre op med den nyliberalistiske politiske kurs, som både højreorienterede og socialdemokratiske regeringer har ført. Programmerne har spillet en vigtig rolle i forhold til at få mennesker engageret og få troen på, at politik kan gøre en forskel og ikke behøver at være et valg mellem nuancer af nyliberalisme, genetableret.

Programmerne har været forskellige både i indhold og form. Mest spektakulært hos Podemos, som udgav deres valgprogram i et layout, der til forveksling lignede et IKEA-katalog.

Programmerne har spillet en vigtig rolle i forhold til at få mennesker engageret og få troen på, at politik kan gøre en forskel og ikke behøver at være et valg mellem nuancer af nyliberalisme, genetableret.

PODEMOS: ET VALGPROGRAM, ALLE KAN LÆSE

Op til valget den 26. juni 2016 udgav det spanske venstrefløjsparti Podemos et program ud over det sædvanlige: De 192 sider var stilet som et IKEA-katalog for at appellere til vælgere, der ikke normalt interesserer sig for politik.

Partiets kandidater var fotograferet i IKEA-lignende omgivelser, men i stedet for nye møbler, gjaldt tilbuddene en ny politik. Så vidt muligt matchede rum og politikområde – f.eks. blev den grønne politik beskrevet på et opslag med en frodig terrasse. Hovedforslagene var opsummeret i punkter á la specifikationerne på et IKEA-køkken.

Dependencia y diversidad funcional
DEMOCRACIA SOCIAL

174 Creación de un fondo estatal para la accesibilidad universal.

175 Atención/Intervención Temporal pública, gratuita, universal y de calidad.

176 Ley de Autonomía y Dignidad de las personas en situación de dependencia, los asistentes y sus familias.

177 Plan de choque por la dignidad de las personas en situación de dependencia y sus familias.

179 Ampliación del derecho al voto a las personas con diversidad funcional.

180 Ley de Inclusión Laboral de Personas con Diversidad Funcional.

184 Acuerdo y aplicación de las prestaciones por material empírico.

185 Reconocimiento constitucional de las lenguas de signos españolas como lenguas cooficiales.

* Fuente: Observatorio Estatal para la Dependencia, marzo de 2014.

María Domínguez - Presidenta de la Federación Española de Personas con Dependencia y Diversidad Funcional.

183 Rehabilitación y fisioterapia continuadas gratuitas para las personas en situación de dependencia o diversidad funcional

Una buena parte de las personas en situación de dependencia o con alguna diversidad funcional necesitan sesiones de rehabilitación y fisioterapia continuada pero no puede asumir su coste. En muchos casos, tampoco tiene derecho a ellas en el marco del Sistema Nacional de Salud. Dada su importancia terapéutica, proponemos que estas sesiones (tras prescripción facultativa) estén incluidas en la cartera de servicios del Sistema Nacional de Salud, con el fin de garantizar su universalidad, gratuidad y calidad.

Actualmente hay 1.202.427 personas en España, de los cuales 400.158 están en atención*

José Pedro Blanes - Registrado en Academia.

Sociedad del conocimiento, I+D+i y políticas científicas
DEMOCRACIA ECONÓMICA

30 Programa Nacional de Introducción a la Investigación, orientado a estudiantes de grado que hayan destacado durante los últimos años de carrera, con el objetivo de que anticipen a conocer y desarrollar el trabajo de investigación.

31 Centros de Innovación Ciudadana, que sirvan como punto de encuentro entre la sociedad y la ciencia en los municipios, con la colaboración de los ayuntamientos y las universidades.

32 Redefinición de la carrera investigadora para que esté basada en el mérito y para que ofrezca un progreso laboral previsible a largo plazo.

33 Portal online de investigación con el fin de aumentar la transparencia en la investigación pública.

* Fuente: Fomatec, 2014, última data disponible.

Jorge Luis Díaz - Secretario político.

37 Pacto Estatal para la Ciencia y la Innovación

La política científica y de innovación debe ser considerada una cuestión de Estado. Se buscará un gran acuerdo con todos los agentes y los actores sociales para asumir responsabilidades y proponer futuras mejoras de una manera coordinada, consensuada e independiente de los cambios políticos.

La implementación de este pacto conllevará la creación de una Mesa por la Ciencia e Innovación.

Se buscará lograr un compromiso con las empresas para la contratación de personal frente a la obtención de beneficios a corto plazo, con los agentes financieros para facilitar el crédito necesario para el desarrollo de actividades científicas y con los agentes tecnológicos y de investigación para facilitar la transferencia de conocimiento.

En España el sector de I+D+i es de tan solo el 1,23%, mientras que en la Unión Europea es del 2,03%. Aumentarlo a esta medida es nuestro objetivo.*

Alberto Jorba - Secretario General de Podemos.

Illustrationer: Fra Labours manifest og hjemmeside

LABOUR MANIFESTO: EN FAIR CHANCE TIL ALLE

I maj 2017 sprang Labour frem i meningsmålingerne, da Jeremy Corbyn lancerede et 128 sider langt manifest med konkrete forslag til en ny og mere solidarisk britisk politik.

Ved selve lanceringen, der fandt sted i den mellemstore by Bradford nær Leeds, fremhævede han en række af hovedforslagene, herunder at introducere en britisk mindsteløn på 10 pund, at afskaffe uddannelsesgebyrer, at bygge en million boliger, universelle daginstitutioner for de 2-4-årige og at øge skatten for de rigeste fem procent af befolkningen.

- Vores manifest er en plan, der skal give alle en fair chance i livet, fordi vores land kun vil klare sig, når alle klarer sig, forklarede Corbyn om manifestet.

Foto: Thierry Ehrmann, Flickr.com (CC BY 2.0)

SYRIZAS 40 PUNKTS PROGRAM: REVOLUTIONÆR OMFDELING

I forbindelse med Syrizas valgsejr i Grækenland i 2015 fremlagde partiet en såkaldt 40 punkters plan for, hvordan de ville regere.

Blandt forslagene fandt man f.eks. at hæve indkomstskatten til 74 procent for alle indtægter over 500.000 euro (punkt 3), at sikre gratis sundhedspleje til arbejdsløse, hjemløse og lavindkomstgrupper (punkt 14) og at nationalisere bankerne (punkt 18).

ET SAMFUND
DER ER BÆREDYGTIGT

Deleøkonomiske centraler kan låne babytøj ud.

Foto: Jelleke Vanooteghem, Unsplash.com

LÅN CYKLER OG BABYTØJ PÅ BIBLIOTEKET

"Gennem en mindre ændring af Biblioteksloven skal biblioteker eller nye deleøkonomiske centraler gives øget mulighed for at udvide bibliotekernes hidtidige aktiviteter til mange flere områder. De skal have mulighed for at oprette og drive afdelinger med tøjbiblioteker, værktøjsbiblioteker, legetøjsbiblioteker, cykelbiblioteker, og hvad de ellers kan finde på, som borgerne efterspørger."

● Uddrag af forslag nr. 13
"Mere deleøkonomi"

Begrundelse ved klima- og miljøordfører Maria Gjerding:

Danskerne forbruger ikke bæredygtigt. Hvis vi bliver bedre til at deles om ting, så kan vi reducere vores forbrug uden at gå ned i levestandard. Derfor skal vi lade det offentlige nytænke Danmarks biblioteker, så de ikke blot udlåner bøger, men også eksempelvis værktøj, cykler, festtøj og babytøj.

Den nye type bibliotek vil give os adgang til

ting, vi alligevel kun bruger sjældent. De vil gøre livet lettere for småbørnsforældre, som løbende kan låne tøj til babyen, der jo vokser ind i en ny størrelse på få uger. Det hele bliver gratis, og derfor vil vi kunne klare os med en lavere indtægt. Vi vil derfor kunne vælge at arbejde mindre og i stedet bruge tiden på familie, venner eller fritidsinteresser.

De nye biblioteker skal inddrage lokalsamfundene, men forblive offentlige. Eksempelvis Ubers pirattaxakørsel viser, at deleøkonomi kan misbruges af private. Men den form for offentlig deleøkonomi, hvor vi simpelthen ejer ting i fællesskab, kan ikke udnyttes på samme måde. Det er kernen i vores forslag om en slags biblioteker-for-alling.

Anmeldelse ved Susanne Krogh Petersen:

Deleøkonomien kan blive en væsentlig faktor for nedbringelse af vores samlede forbrug. I den sammenhæng er Enhedslistens forslag både betimeligt og interessant. Men hvor bibliotekerne er grundlagt på en demokratisk kongstanke om fri og lige adgang til viden og dannelse som grundlag for demokratiet selv, er deleøkonomien for samfundet et spørgsmål om ressourceoptimering og effektivitet. Det giver derfor samfundsmæssig mening at medvirke til etablering af deleøkonomi som generel forbrugsmetode.

I stedet for at etablere offentligt finansierede centraler kunne man gennem erhvervsfremmesystemet medvirke til fremkomsten af forretningsmodeller og virksomheder, som kan eksperimentere med privat finansierede modeller.

Der er nemlig allerede mange eksperimenter i gang "derude". Det, vi i højere grad end noget andet har brug for, er en fokuseret indsats, der vidensopsamler og -spredte mellem de forskellige iværksættere, der benytter sig af deleøkonomiske forretningsmodeller. Vi har brug for kapital og forretningskompetencer, der kan styrke dem. Og vi har brug for nænsom opmærksomhed på, hvorvidt vores eksisterende lovgivning kan håndtere disse nye måder at tænke forretning på.

Jeg ville derfor, hvor meget jeg end holder af bibliotekerne, ikke lægge deleøkonomien i hænderne på en enkelt centralt styret aktør, men lade den enorme kreativitet og virke-trang, der findes i iværksætterdanmark, komme til endnu større udfoldelse.

Susanne Krogh Petersen er kvinden bag tøjbiblioteket Chare og iværksætterkonsulent i Væksthus Hovedstadsregionen.

Fat kridtet for læringens skyld – ikke karakterens.

Foto: Daniel Watson, Unsplash.com

KONKURRENCESTATEN UD AF KLASSELOKALERNE

"Der iværksættes forsøg med karakterfri uddannelser på universiteterne, professionsuddannelser og erhvervsakademier, som de enkelte uddannelser frivilligt kan ansøge om deltagelse i. De deltagende uddannelser vil i stedet for karakterer arbejde med mundtlig og skriftlig feedback til eksaminer og øget vejledning."

● Uddrag af forslag nr. 31, "Drop karaktærræset"

Begrundelse ved uddannelses- og forskningsordfører Eva Flyvholm:

Forsøg med karakterfri uddannelser skal flytte opmærksomhed fra stressende karaktærræs med snævert fokus på eksamener til bedre læring og fordybelse for fagets skyld. Vores uddannelser er til for, at unge kan lære og vokse – ikke for at producere kanonføde til konkurrencestaten. Derfor skal læring vægtes højere end bedømmelse.

Undersøgelser viser, at et evalueringssystem baseret primært på karakterer ikke udgør de bedste rammer for læring. Herhjemme har en stor rundspørge foretaget af Danske Gymna-

sieelevers Sammenslutning dokumenteret, at karakterer skaber en præstationskultur, hvor knap hver tredje elev undlader at række hånden op af frygt for at sige noget forkert. Tre ud af fire elever giver udtryk for, at de får mere ud af andre typer evaluering end karakterer. Hver anden elev foretrækker skriftlige kommentarer, mens hver fjerde foretrækker mundtlig feedback.

Alt i alt er der meget at vinde ved at give universiteter og studerende mulighed for frit at vælge andre evalueringsformer end karakterer.

Anmeldelse ved Sana Mahin Doost:

Det er positivt at give de enkelte uddannelser fleksibilitet til at vælge en ordning, hvor karakterer erstattes af andre former for feedback. Her er det dog vigtigt, at uddannelserne tilføres flere midler, da feedback og vejledning er omkostningstungt.

Formålet med løbende respons er at blive dygtigere og opnå ny viden. Her er karakterer ikke nødvendigvis det bedste redskab. Feedback, som kan variere i form, er et bedre redskab, som derfor skal prioriteres højere.

Problemet med karakterer er, at de igennem uddannelsessystemet bliver et mål i sig selv frem for et værktøj, der kan give en indikation af, hvor i læringsprocessen man befinder sig. Karakterer er derimod ikke nødvendigvis et

onde i sig selv – men det forudsætter, at det bruges rigtigt.

Vi mener, at den foreslåede ordning kan gøres mere fleksibel, hvis man giver mulighed for at arbejde med, hvordan karakterer og feedback bruges i et bedre samspil, end tilfældet er i dag. Man skal ikke nødvendigvis bare fjerne karaktererne fuldkommen, men skabe en forståelse for udfordringerne med karakterer i forhold til læring og for, at karakterfri eksaminer ikke er 'lettere' eksaminer, som mange desværre tror i dag.

Grundlæggende er vi enige i forslagetets formål om at øge læringen og stoppe præstationslogikkerne. Vi mener dog, at ordningen skal gøres mere fleksibel, så de lokale fagmiljøer kan arbejde aktivt med logikkerne, der ikke nødvendigvis forsvinder, hvis man fjerner karaktererne på universitetet. Hvis man vil de u hensigtsmæssige konkurrence- og præstationslogikker til livs, så skal man arbejde aktivt med selve formålet med karakterer og feedback.

Sana Mahin Doost er forkvinde for Danske Studerendes Fællesråd. Hun læser statskundskab ved Aarhus Universitet, hvor hun tidligere har været næstformand i Studenterrådet.

Grundlæggende bankfunktioner skal være gebyrfrie.

Foto: Jonas Leupe, Unsplash.com

FRIHED FRA UDSPEKULEREDE BANKER

"Det er nærmest umuligt at fungere i et moderne samfund uden en bankkonto. Derfor skal alle, der ønsker det, kunne have deres bankforretninger i en spekulationsfri, offentlig bank. Arbejdet med at etablere en offentlig bank begyndes umiddelbart – f.eks. under Nationalbanken."

● Uddrag af forslag nr. 92, "Etablering af en offentlig almennyttig bank"

Begrundelse ved Pelle Dragsted:

I dag er alle danskere tvunget til at oprette en konto i en privat bank. Vi vil i stedet give mulighed for at vælge at have hele eller dele af sine bankforretninger i et offentligt alternativ. Grundlæggende funktioner skal være gebyrfrie – og banken skal ikke som private banker involveres i tvivlsomme, spekulative aktiviteter.

Oprettelsen af en offentlig bank vil give demokratiet større indflydelse på investeringsstrømmene i samfundet, som i dag i høj grad er overladt til private markedsaktører. På den måde kan vi sikre, at penge, vi sparer op, investeres i samfundsgavnige projekter og i den grønne omstilling. En offentlig bank kan desuden sikre en større demokratisk kontrol med selve pengeskabelsen, som på grund af overgangen fra kontanter til elektroniske beta-

linger i høj grad er overladt til private banker. At det offentlige spiller en rolle i bank- og kreditvæsnets er ikke usædvanligt. Indtil for få årtier siden havde vi den statslige Girobank. Og erhvervslivet har, i modsætning til borgerne, mulighed for at få kredit i statslige bankinstitutioner som Vækstfonden og Erhvervs kreditfonden.

Anmeldelse ved Ole Bjerg:

Ideen om at bruge ændringer af bank- og pengesystemet som en nøgle til at løse generelle problemer i økonomien er både god og højst aktuel. Hvis sådanne ændringer formuleres på den rigtige måde, burde der være mulighed for at finde tilslutning på tværs af partier i Folketinget.

I dag udfører banker en række forskellige funktioner. Jeg mener, at nogle af disse funktioner bør ligge i et offentligt regi, mens andre ligger bedst i privat regi.

Jeg mener, at alle danskere bør have mulighed for at holde penge hos Nationalbanken. Omvendt er jeg ikke sikker på, at jeg synes, at Nationalbanken eller en anden offentlig instans skal foretage kreditvurdering og tage stilling til, om private borgere kan få lån til bil, bolig, båd eller alle mulige andre ting. Jeg mener således, at private danskere skal have mulighed for at lave indlån i – men ikke udlån fra – Nationalbanken eller en offentlig bank.

Til gengæld kan der være ræson i, at staten spiller en mere aktiv rolle i udstedelsen af visse lån, hvilket kunne ske i regi af en offentlig bank.

Disse typer af lån er:

- Lån til staten eller andre offentlige instanser til visse former for offentlige investeringer. Det virker bagvendt, at stat og kommuner skal låne penge i private banker, når de selv ville kunne skabe dem.
- Lån til visse produktive virksomheder. I dag garanterer blandt andet Eksportkreditrådet og Vækstfonden visse typer af lån til produktive investeringer i private virksomheder. Garantierne sendes så over i en bank, der skaber den nødvendige kredit. I stedet for at gå denne omvej, når staten alligevel står som garant, kunne man oprette en offentlig bank til formålet.
- Studielån. Argumentet er nogenlunde det samme som ovenfor.

Ved oprettelsen af en offentlig bank er det uanset hvad vigtigt at sikre vandtætte skodder mellem de beslutningstagere, som skal bevilge kredit, og de instanser, der skal bruge pengene.

Ole Bjerg er 43 år og lektor i filosofi og økonomi ved Copenhagen Business School og forfatter til bøgerne "Gode Penge" og "Vores penge, vores bank", der foreslår at omlægge pengesystemet.

Dansk Supermarked og COOP sparer ansatte ved at bruge praktikanter. Foto: Aii Yahya, Unsplash.com

SLUT MED TVUNGEN VIRKSOMHEDSPRAKTIK

"Kravene til ledige og syge er efterhånden blevet så omfattende og så hårde, at de ofte står i vejen for, at mennesker, der af den ene eller anden grund er uden for arbejdsmarkedet, kan komme på fode. Derfor ændres reglerne øjeblikkeligt. Ulønnet tvangsarbejde og tvangsaktivering afskaffes. (...) det samme gælder tvungen ulønnet praktik for både dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere. Der vil fortsat være mulighed for selvvalgt praktik for arbejdsløse, der mener det vil fremme deres jobmuligheder."

● Uddrag af forslag nr. 4,
"Opgør med, tvang, sanktioner og kontrol"

Begrundelse fra beskæftigelsesordfører Finn Sørensen:

Flere og flere kommer i virksomhedspraktik. I 2016 og 2017 så mange, at det svarede til mindst 25.000 fuldtidsjob – hvilket igen svarer nogenlunde til antallet af jobparate kontanthjælpsmodtagere. Kun ganske få kommer i arbejde efter endt virksomhedspraktik. Værst står det til i de koncerner, som er storforbrugere af virksomhedspraktik. Hos Dansk Super-

marked og COOP bliver kun en ud af 30 ansat på deltid og en ud af 25 på fuld tid efter endt virksomhedspraktik. Samtidig har de to koncerner fået færre fuldtidsansatte voksne medarbejdere. Dansk Supermarked og COOP har hver omkring 1.200 fuldtidsjob besat hele året ved hjælp af virksomhedspraktikere. På den måde sparer de hver omkring 360 mio. kr. i lønudgifter – hvert år!

I dag er virksomhedspraktik altså en perspektivløs tvangsordning, som ikke hjælper ledige i job, men i stedet fortrænger ordinære job. Der er brug for en ny tilgang til ordningen, så den bliver et kortvarigt, frivilligt tilbud og et reelt redskab for den enkelte ledige.

Anmeldelse ved Maria Busch:

At afskaffe tvungen virksomhedspraktik er et nødvendigt modtræk til den nuværende ordning. Ikke kun fordi ordningen i dag står i vejen for, at ledige og syge kan komme psykisk og fysisk på fode, men også fordi den ofte direkte fremkalder psykisk og fysisk sygdom. Desuden undergraver den det ordnede arbejdsmarked, da det store udbud af ulønnet arbejdskraft gør det så meget sværere at få ordinært arbejde.

Det er ikke kun teori, men den levede virkelighed for et stort antal borgere på dagpenge og kontanthjælp. Jeg har mærket konsekvensen af den nuværende ordning på egen krop og sind. Som arbejdsløs kommunikationsmedarbejder på kontanthjælp blev jeg sendt i virksomhedspraktik som... kommunikationsmedarbejder.

Jeg arbejdede på lige fod med de ansatte, men fik kun kontanthjælp i "løn". Da jeg endnu ikke havde afsluttet en af mine kerneopgaver, lokkede praktikstedet med en mulighed for job, hvis jeg forlængede min praktikperiode. Dagen efter, jeg underskrev den nye praktikperiode, ansatte praktikpladsen en anden kommunikationsmedarbejder.

Det åbenlyse bedrag og skuffelsen i kombination med følelsen af magtesløshed og den årelange fornedrelse, jeg har oplevet i systemet, sendte mig ud i en depression. Det gør noget grimt ved ens psyke, når man hver dag er fuldt bevidst om, at man graver sin egen grav ved at arbejde gratis. At man fungerer som løntrykker. At man kommer længere væk fra – ikke tættere på – det forjættede arbejdsmarked.

Jeg kunne dog ønske, at forslaget også indeholdt krav om, at frivillig virksomhedspraktik skal aflønnes som ordinært arbejde alt efter den enkeltes kvalifikationer. Har man få eller ingen kvalifikationer, skal man have voksenlærlingeløn, hvis den overstiger dagpenge- eller kontanthjælpsatsen. Er man fuldt kvalificeret, skal man have minimumsstartløn inden for faget.

Maria Busch har hele sit voksenliv arbejdet med kommunikation. I dag blogger hun "om det at bebo det øde og gølle kontanthjælpsland" på beprettyplease.wordpress.com.

SPROGSKOLER FOR INDVANDRERE LUKKER I KØBENHAVN

Lærerne inviterer til dialog på rådhuset, men det er kun venstrefløjen, som kommer.

● Uddannelse

Mikael Hertoft, Rød+Grøn, fyret underviser i dansk som andetsprog, Københavns Sprogcenter

Hovedkassen på Københavns Rådhus var ramme om et usædvanligt møde den 5. april. Mødelokalet var stuvende fuldt af 150 vrede og triste lærere og kursister fra tre sprogskoler i København. De var kommet til dialogmøde.

Mødet var blevet til i et samarbejde mellem lærere på Københavns Sprogcenter og Enhedslistens medlemmer af borgerrepræsentationen. Alle partier var inviteret til at deltage. Desværre var det kun Enhedslisten, Alternativet og SF, der fandt det umagen værd at møde op. Fra Socialdemokratiet og højre ud, var der ingen til stede.

Pris vandt over kvalitet

Undervisningen i dansk for indvandrere er blevet sendt i udbud. København var faktisk en af de sidste kommuner i landet, udbuddet har hærget i Jylland i mere end 10 år. Det er noget, EU kræver, sagde kommunens embedsmænd, men det er også noget, de borgerlige politikere, inklusive Radikale og Socialdemokratiet, går stærkt ind for.

Udbuddet blev vedtaget lige så stille på et møde i et udvalg den 28. april 2016. Siden har

det vist sig umuligt at stoppe sagen. Enhedslisten har forsøgt i stedet at "kommunalisere", så kommunen selv driver skolerne. Men det var der ikke flertal for.

Venstrefløjen kæmpede for, at der i udbuddet skulle lægges vægt på kvaliteten i undervisningen. Det blev vedtaget, at prisen skulle vægtes 70 procent og kvaliteten kun 30 procent. Men på forslag af forvaltningen valgte kommunen at have nogle helt vage og løse kvalitetskriterier med den begrundelse, at konkrete kriterier, som gratis bøger, et minimum antal timer eller et maksimum antal elever i klassen ville koste penge. På den måde kunne kommunen gennemføre en besparelse, som kom ovenfra, fordi den er vedtaget i Folketinget.

Enhedslisten forsøgte at få vedtaget en klausul om virksomhedsoverdragelse, så de ansatte ville få en beskyttelse, men det kom man ikke igennem med. vi taler om 400 an-

satte, lærere, sekretærer, pedeller og chefer, hvis fremtid er usikker. Det mente Karina Vestergård fra Enhedslisten var i modstrid med kommunens erklærede politik om at bekæmpe social dumping.

Rasende og fortvivlede lærere

Det endte med, at de billigste tilbud vandt – og de tre gamle skoler i København tabte. Kommunen har nu sagt kontrakten op, og fremover skal andre skoler drive undervisningen langt billigere. Skolerne ejes af private firmaer, som skal trække profit ud af forretningen, påpegede Dorte Skovgård, som er tillidsrepræsentant på Københavns Sprogcenter.

På dialogmødet kom det frem, at udbudsprocessen har været totalt uigennemsigtig. Udbuddet blev gennemført for at spare penge, fordi staten har skåret ned på tilskuddet til danskundervisning. Men besparelsen kommer til at være 66 millioner kroner over målet. Til gengæld er det mere end tvivlsomt, om man kan levere god undervisning til priser, der kun lige er over halvdelen af de gamle takster.

Nu lukker Indvandrerens Aftenskole, Studietskolen og Københavns Sprogcenter – steder, der i årtier har været kultursteder og centre i mødet mellem indvandrere og Danmark. Hvor mange af de 400 lærere, der vil få job på de nye skoler, er der ingen, der ved. Ansættelsesforholdene bliver helt sikkert værre.

Lærerne er rasende og fortvivlede, og der er stor aktivitet på skolerne og på rådhuset for at "vende supertankeren" og fjerne de værste resultater af udbuddet. Bedre sent end aldrig.

Enhedslisten forsøgte at få vedtaget en klausul om virksomhedsoverdragelse, så de ansatte ville få en beskyttelse, men det kom man ikke igennem med.

Hovedkassen på Københavns Rådhus var ramme om et usædvanligt møde den 5. april. Mødelokalet var stuvende fuldt af 150 vrede og triste lærere og kursister fra tre sprogskoler, der lukkes.

Foto: Mikael Hertoft

KORT NYT FRA BYRØDDERNE

Aalborg:

Straksaktivering af unge droppes

I mange år har straksaktivering af åbenlyst uddannelsesparate unge været en fyldig del af Aalborg Kommunes ungestrategi. Hensigten har været, at disse unge skulle vendes i døren i jobcentret og indse, at de hellere måtte skynde sig at gå i gang med en uddannelse og finde et arbejde, indtil de kunne starte på denne – ellers blev de sendt i aktivering i haveservice.

Enhedslisten har gang på gang forsøgt at få denne praksis ændret. Vi mener, at denne gruppe af unge havde samme ret til vejledning og sociale ydelser som andre. Vi har flere gange stillet spørgsmålet om, hvor disse unge gik hen, når de var blevet vendt i døren ind til jobcentret. Det fik vi aldrig noget svar på, men alligevel fastholdt man stædigt, at straksaktiveringen var en rigtig god ide.

På et møde i Beskæftigelsesudvalget i Aalborg Kommune har forvaltningen nu orienteret om, at Aalborg Kommune opgiver strategien om at sende åbenlyst uddannelsesparate direkte i aktivering i haveservice. I stedet skal de have samme vejledning og hjælp som andre unge. Kommunen kan nemlig konstatere, at straksaktivering af de unge har medvirket til, at Aalborg har flere unge på uddannelseshjælp end andre kommuner.

Ændringen er en stor sejr for både de unge og for Enhedslisten, som har kæmpet mod denne praksis i årevis.

Ringsted:

Nyt borgerforslag om job på særlige vilkår

Et nyt borgerforslag om, at Ringsted byråd skal diskutere job på særlige vilkår, er fremsat af Ayan Mona Musse fra Enhedslisten. Det er yderst påkrævet, for på landsplan er arbejdsløsheden blandt fleksjobbere på 17,8 procent. I Ringsted Kommune er den helt oppe på 21,7 procent, hvilket placerer Ringsted blandt de 20 kommuner, der er dårligst til at få borgere videre fra fleksydelse til fleksjob.

– Målet er at sætte fokus på mennesker, der har brug for job på særlige vilkår og sikre dem værdighed, siger Ayan Mona Musse om sit borgerforslag.

En af måderne kan være at dele et job ud på flere, der har en mindre arbejdsevne. Ayan Mona Musse mener samtidig, at de fleste borgere med handicap kan og vil have et arbejde på det ordinære arbejdsmarked.

– Men det kræver, at der er en rummelig arbejdsgiver, der giver disse borgere mulighed for at få foden indenfor på arbejdsmarkedet.

Forslaget blev fremsat den 18. marts og har til dato fået 92 af de 300 underskrifter, det kræver for at kunne blive behandlet i byrådet. Underskrifterne skal opnås inden den 18. juni for at overholde tidsfristen på tre måneder. Støt forslaget ved at skrive under på: ringsted.dk/borgerdrevne-forslag#356831.

Frederiksberg:

Enhedslisten vinder valg til integrationsrådet

I en af Danmarks sidste konservative højborgere, Frederiksberg, har Enhedslisten og andre venstreorienterede partier trange kår. Ikke desto mindre er det netop lykkedes at få Enhedslistens Reza Katebi valgt til integrationsrådet.

Integrationsrådet i Frederiksberg Kommune rådgiver kommunalbestyrelsen i spørgsmål af betydning for etniske minoriteter og formidler kontakt mellem kommunen og flygtninge- og indvandrergupperne.

Ud af rådets 13 medlemmer er fire udpeget af LO Hovedstaden, skolebestyrelserne, Folkeoplysningsudvalget og Frederiksberg Frivillighedsforum. De sidste ni medlemmer blev valgt ved et direkte valg den 7. april af og blandt etniske minoriteter. Reza Katebi, der er uddannet miljøingeniør og kom til Danmark som politisk flygtning i 1984, blev valgt som nummer seks.

I sit valgoplæg til Integrationsrådet skrev han: "Jeg har altid drømt om et samfund, hvor man ikke tager, men giver til hinanden. Hvor der er plads til alle på trods af vores forskelligheder. Hvor mennesker er i centrum og en del af et hele."

Reza er også suppleant til Frederiksberg kommunalbestyrelse, hvor Enhedslisten har tre medlemmer ud af 25.

I Aalborg er uddannelsesparate unge straks blevet sat til havearbejde, hvis de ikke fandt et regulært arbejde inden studiet. Efter lang tids pres fra bl.a. Enhedslisten stopper den praksis nu.

Foto: Public Domain

Befolkningen støtter de offentligt ansatte. Det så man bl.a. i København på den landsdækkende demonstrationsdag i april.

Foto: Johanne Skriver

NYT FRA SUF: REFLEKSIONER OVER DEN FAGLIGE KAMP

Lige nu trappes der op til den største konflikt længe. I 2013 blev lærernes vilkår forringet som aldrig før igenem et lovindgreb. Ved OK17 stemte hele 43,5 procent "nej" – en markant stigning i forhold til de bare 14 procent, der stemte "nej" til OK14. Disse fakta peger på, at regeringen er klar til at være mere offensiv end ved tidligere konflikter – og at arbejderne ved, at de kan påvirke fagbevægelsen og sige nej til det, de bliver budt.

● OK18

Mathias Hamza Mirza

Hver aktion, hvert et bannerdrop og hvert eneste råb vil i kampen om OK18 betyde meget mere for den almene dansker end normalt, da vi alle på den ene eller anden måde rammes af regeringens latterlige krav. Det er derfor nu, vi har chancen for at radikaliserer ikke blot de unge, men også de ældre vælgere og potentielle fagkæmpere. Og det er vigtigt, at vi griber denne chance og bruger alle de erfaringer, som sytten års aktivisme har lært os. Ikke blot de erfaringer, som vi har fået gennem faglig kamp,

men også de erfaringer, vi har fået gennem de mange andre kampe, vi har kæmpet sammen.

Befolkningen er med os

Det er nu, det gælder, og den brede befolkning er allerede med os! Det kan vi se på meningsmålingerne, hvor Enhedslisten står stærkere, end partiet har gjort i mange år, mens Socialdemokratiet og Liberal Alliance bløder. Det er nu, vi har chancen for at svække den store socialdemokratiske strømning, og måske endnu vigtigere: chancen for et opgør med professionaliseringen af fagbevægelsens ledere. Disse ting er ikke blot vigtige led i beskyttelsen af den danske model, men også i kampen for en dag at have muligheden for at udskifte modellen med noget bedre.

I kommende overenskomstkampe er det derudover vigtigt, at vi husker kønskampen og vores feministiske praksis. Kvinder tjener i dag bare 86,7 procent af det, mænd tjener. Dette skyldes blandt andet, at kvinder, siden de blev en del af arbejdsmarkedet i efterkrigstiden, har taget størstedelen af de såkaldte omsorgsjob, hvoraf langt de fleste er offentlige job. Denne vinkel er måske én, som i det næste stykke tid vil blive glemt til de mange demonstrationer og andre events arrangeret af fagbevægelsen. Og netop derfor er det vigtigt, at SUF og Enhedslisten står sammen for kønsperpektivet i denne arbejderkamp og er op-

mærksomme på det, når vi går på gaden sammen.

Fremtiden lysner

I SUF vil vi gerne give et opråb til alle vores kammerater. Et opråb om, at fremtiden er begyndt at lysne. Arbejdere i hele landet er langsomt begyndt at genopdage den stærke klassebevidsthed, de tidligere har haft. Og derfor er det nu, vi må stå sammen. Både med de offentligt ansatte og med fagbevægelsen, men også SUF og Enhedslisten imellem. For i OK18-kampen må SUF og Enhedslisten, ligesom i alle andre kampe, styrke hinanden; det er sammen, vi kan skabe de bedste resultater, og det er sammen, vi bedst kan støtte op om fagbevægelserne og de offentligt ansatte.

Kampen om OK18 er nu – og SUF ønsker alle kammerater en god kamp!

VIL DU OGSÅ VÆRE MED?

Så er der rig mulighed for at deltage i OK18-aktiviteter rundt omkring i landet. Skriv en mail til loksek@ungdomfront.dk eller tag fat i SUF på Facebook og hør mere.

ET FEMINISTISK BLIK PÅ MILJØ OG TRANSPORT

Kvindens miljøbelastning er mindre tyngende end mænds – i hvert fald, hvis man ser på, hvordan vi transporterer os.

● Kronik

Per Bregengaard

Mænd transporterer sig 35 procent længere end kvinder, selvom kvinder i højere grad køber ind, henter, bringer og besøger. Kvinder har mindre adgang til bil end mænd. Kvinder sidder i mindre grad alene i bilen. Kvinder benytter sig mere af offentlig transport end mænd. Mænds mertransport koster mere i CO₂-udledning og forurening – og mere asfalt, mere p-plads og flere trafikskader.

Enhedslistens transportpolitik kan ikke alene bidrage til mindre CO₂-udslip, forurening og støj og til en sundere levevis, men også til ligestilling – ved, at mænd bliver trukket ud af bilen.

Beskatning og miljøafgifter

Beskatning er oplagt til at trække både mænd og kvinder ud af bilerne: Miljøafgifter for at køre ind i storbyerne og afgift på benzin- og dieseldrevne køretøjer og deres brændstof.

Billige biler er populære hos mange, som ønsker sig en bedre bil og familiens bil nummer to, så kvinden også har en bil at råde over, vil nogle fremhæve. Det politiske modsvar må være, at vi hellere vil prioritere:

- Bedre tid gennem nedsat arbejdstid, så vi kan forbruge færre ressourcer, forurene mindre og transportere os sundere.
- Billigere, bedre, hurtigere og et mere udbygget kollektivt, miljøvenligt trafiknetværk.
- Telebusser og -taxa og i fremtiden førerløse

kollektive løsninger i tyndere befolkede egne og flekstrafik til handicappede og gangbesværede borgere.

- Udbygning af cykelstier og -ruter og i stort omfang helt adskilt fra biltrafikken.
- Bedre forhold for gående.
- Mindre CO₂-udslip, mindre forurening, mindre støj.
- Bedre trafiksikkerhed.

Transportfradraget

Pendling over større afstande gør indhug i den fri tid og belaster klima, miljø og natur. Befordringsfradraget opvejer i en eller anden grad udgiften til pendling. Det er et problem, hvis man vil mindske pendlertrafikken. Og som ved andre fradrag, så får folk med større indtægter og dermed mere beskatning af den sidst tjente krone flere penge ud af det end folk med en ringere indkomst.

Mange vil argumentere for, at transportfradraget er nødvendigt for at beholde arbejdet og få mest muligt med hjem. Det politiske modsvar må være, at vi i takt med udfasningen af fradraget kompenserer de mindste indtægter og opprioriterer:

- Et billigere, bedre, hurtigere og mere udbygget kollektivt, miljøvenligt trafiknetværk.
- Flyttehjælp til husstande, der flytter nærmere deres arbejdspladser.
- Et bedre udbud af billigere boliger overalt i landet.

Landdistrikter og udkant

Nogle vil slå på, at en aftrapning af transportfradraget vil øge affolkningen af landdistrikter. De politiske modsvar er:

- At bremse centraliseringen af skoler og institutioner og fremme en ny decentralisering, hvilket giver både arbejdspladser og mindre transport.

- En aktiv anvendelse af planlovgivningen i kampen mod store butikscentre og i placeringen af erhverv og andre aktiviteter, så det gavner landdistrikter og udkantsområder.
- Statslige støtteordninger til etablering og understøttelse af forbrugerejede butikker i landdistrikter og udkantsområder.
- Anvendelse af egnsudviklingsmidler til at fremme iværksættere, til at hjælpe nye virksomheder på vej, til lokal- og medarbejderovertagelse af virksomheder ved ejerskifte eller lukning og til at etablere offentlig produktion.
- En sikring af en bedre infrastruktur i form af et effektivt og reelt landsdækkende bredbånds- og mobilnet, post- og pakkevæsen.
- Forsøgsordninger med forskellige former for serviceløft ved hjælp af professionelle "landsbypedeller" for klynger af mindre landsbyer.
- Forsøgsordninger med bytthandel, timebank og lokalvaluta inden for et afgrænset geografisk område.

Per Bregengaard er forfatter til bogen

"Et feministisk blik på økonomi", der udkom 8. marts på Forlaget Solidaritet.

» Enhedslistens transportpolitik kan ikke alene bidrage til mindre CO₂-udslip, forurening og støj og til en sundere levevis, men også til ligestilling – ved, at mænd bliver trukket ud af bilen. «

Per Bregengaard, forfatter til bogen

"Et feministisk blik på økonomi"

Foto: David Marcu, Unsplash.com

FOR 200 ÅR SIDEN KOM KARL TIL VERDEN

Gamle skæggede mænd har en særlig rolle i venstrefløjens selvforståelse. Det er ikke dem alle, der kan præsentere et lige imponerende skæg. Det er heller ikke dem alle, hvis tanker årti efter årti sætter unge hjerter i brand. Karl Marx blev et af de få mennesker, hvis ideer ændrede verden grundlæggende og hvis skæg var så karakteristisk, at det kan genkendes i selv den dårligste stencil.

● **Marxisme**

Reinout Bosch

I maj er det 200 år siden, at Karl Marx blev født i Trier, en søvrig provinsby i Rhinlandet. Tyskland bestod endnu af et kludetæppe af fyrstendømmer og grevskaber. Rhinlandet (i det nuværende Rheinland-Pfalz og Nordrhein-Westfalen) var i denne henseende en provins i Preussen, det største af de tyske lande. Samtidigt med at være en del af en stærk konservativ magt, lå det på grænsen til Frankrig, hvorfra revolutionære tanker slog som bølger ind over Rhinlandets borgere.

I revolutionens band

Mod sin fars ønske droppede den unge Marx juraen for at kaste sig over filosofien. Særligt blev han betaget af oplysningstidens materialisme (troen på, at verden var reel og ikke styret af udefrakommende kræfter) og forandringslæren (dialektikken), der dengang var umådeligt populær i Tyskland.

Marx tilsluttede sig i sine studieår de såkaldte unghelianere (der fulgte den tyske filosof Georg Freiderich Hegel), der lod sig inspirere af den herskende filosofis revolutionære form, frem for dens konservative indhold.

Det var blandt disse filosoffer, at Marx i første omgang blev anskønnet til at vende sin kritik mod den verden, han levede i. Datidens Europa befandt sig endnu i den franske revolutions band. Rundt om i den gamle verden gjorde mange enkeltpersoner sig tanker om fremtidens samfund. De spændte fra ivrige fabrikanter, der ønskede at forbedre deres arbejders liv, over tidligere adelige, der udviklede sindrige samfundssystemer (på papiret forstås), til officerer i den russiske hær, der plottede om tsarens død. Spredt i kontinen-

tets store byer fandtes der sammenslutninger af disse, der mødtes i hemmelighed for at forberede fremtidens samfund. Altid tilstede men aldrig i syne – som en fantasme eller et spøgelse.

Frygtet af magthaverne, ukendt af folket

Det er dette spøgelse, der med Marx' ord går gennem Europa. Frygtet af magthaverne, men ukendt af folket. Som forfatter til "Det kommunistiske manifest" ser Marx det som sin opgave at sammenfatte de grundlæggende tanker for en ny gruppe, med base i London, der skal samle de forskellige socialistiske stemmer til en. Åbent og uden angst for regenter og politispioner skal de stille sig frem og proklamere deres mål: Lønarbejdets afskaffelse.

I "Det kommunistiske manifest" fremlægges alle de tanker, der kommer til at være ledende for den socialistiske bevægelse i de næste 200 år. Den internationale ånd, der forbinder italienerne med tyskere og amerikanere med franskmænd og ufortrødent kræver grænsernes afskaffelse. Kravet om ægte lighed, ægte frihed og en solidaritet, der er konkret. Men også den grundlæggende tanke, at arbejderklassens befrielse må være dens eget værk. Så langt var det endnu ikke kommet i 1848, da de skæggede mænd, som udgjorde første Internationales ledelse, godkender teksten. Men det kommer med tiden – og til dette er manifestet et første skridt.

Kamplysten skikkelse

På trods af de mange politiske møder og korrespondancer, der præger Marx liv, er det ikke her, vi skal finde hans største arv. Marx var en bestemt herre, og som hans polemiske breve bærer præg af, var han ikke altid let at samarbejde med. Det var selvfølgelig kendetegnende for tidens store egoer i den gryende socialistiske bevægelse – men her var Marx utvivlsomt en af de største. Det virker ikke, som om han på noget tidspunkt var i tvivl om sin egen plads i verdenshistorien. Drevet af en

messiansk tro på sig selv og et had til alt bestående.

Marx var en bemærkelsesværdig skikkelse. Han havde vildt dybsort hår, ikke kun på hovedet men også på hænderne. Med en skarp høj stemme talte han i bydende tonefald, der ikke tålte modsigelse. Om end han ikke altid havde knappet jakken korrekt, var han en figur, der aftvang respekt. Altid var han klar til at kaste sig ud i konflikter, og intet venskab var for tæt til, at Marx var villig til at skjule sin mening for dem, han diskuterede med. Kampen var hans element, som Franz Mehring skriver i sin store biografi.

Vi bærer kimen til forandring

Grundlæggende for Marx' tanker er menneskets forbundenhed med hinanden og med det samfund, de lever i: Mennesker er ikke et evigt væsen, men er skabt af det samfund, de levede i. Væk er tanken om Gud. Væk er tanken om den menneskelige natur. Væk er menneskelig egoisme og grådighed. Tilbage står mennesket som formet af de omstændigheder, det lever under.

Men mennesket er ikke kun formet af sine omgivelser – mennesket er handlende og kan forandre sine omgivelser og derved sig selv. Det giver mennesker muligheden for gennem historien (både deres egen og samfundets), at komme til en forståelse af, hvorfor tingene er blevet, som de er. Og derved, hævder Marx, at kunne ændre samfundet i deres egen og deres classes interesse. Det gør det muligt ikke kun at sætte spørgsmålstegn ved samfundets spilleregler, men ved selve spillet.

Disse tanker, gjorde Marx sig allerede i sine ungdomsår, om end mange tekster pga. hans perfektionisme ikke blev udgivet før efter hans død. Gennem disse tanker åbnede Marx et helt nyt videnskabeligt felt – det historiske. Det er overbevisningen om tankernes rigtighed, der får Marx til at hellige sig sin livsopgave: En beskrivelse af det moderne samfunds økonomiske grundlag.

Udbytning er unaturligt

I "Kapitalen", hvis første bind efter to årtiers studie udgives i 1867, bringer Marx hele den indsigt, han hidtil har nået, i anvendelse. Nidkært gennemgår han den økonomiske teori med den grundlæggende pointe, at penge og kapital ikke er udtryk for overmenneskelige enheder, men udtrykker relationer mellem mennesker. Med andre ord betyder det, at han

I "Det kommunistiske manifest" fremlægges alle de tanker, der kommer til at være ledende for den socialistiske bevægelse i de næste 200 år.

herved lægger grundlaget for beviset, at der intet naturligt er ved den undertrykkelse og udbytning, der foregår i verden. Samfundet er menneskeskabt, og mennesker har evnen til at lave det om.

Gennem livet står Marx i kontakt med et hav af progressive tænkere. Fra den russiske anarkist Bakunin til den senere amerikanske præsident Lincoln. Det siges, at der i hans hjem var et konstant rend af mennesker, hvad end han boede i Berlin, Bruxelles eller London.

Kommunismens spøgelse lever

I september 1871 skriver en ansat ved det danske postvæsen entusiastisk til den nu 53-årige Marx. Louis Pio er hans navn. Han skriver, at

flere end 3.000 allerede har tegnet abonnement på hans avis "Socialisten". I denne fremlægger han og andre socialistiske synspunkter. Heri skal også dele af "Kapitalen" udgives på dansk.

Pio og hans nærmeste har tidligere på året stiftet en dansk afdeling af Internationale, en primært europæisk sammenslutning af socialister, med Marx som leder. Den danske afdeling skulle med tiden udvikle sig til at blive til Socialdemokratiet og derfra til de forskellige partier, der har stiftet Enhedslisten. Her genfinder man den gamles tanker både i ønsket om at forandre verden og til dels i vejen dertil.

For mens Karl Marx udåndede den 14. marts 1883 i den lænestol, hvor han meget af livet

havde studeret med stor iver, ville de tanker, han her gjorde sig, ikke dø. Marx' legeme hviler i London – men kommunismens spøgelse lever. Det er op til os at sikre, at det en sidste gang vil besøge verdens magthavere.

Marx' legeme hviler i London – men kommunismens spøgelse lever. Det er op til os at sikre, at det en sidste gang vil besøge verdens magthavere.

I DDR's socialistiske æra mellem 1953 og 1990 blev byen Chemnitz kaldet Karl-Marx-Stadt.

Foto: Seven Resist, Flickr.com (CC BY-NC-SA 2.0)

Indlæg til debatten sendes til debat@enhedslisten.dk og må højst fylde 2.000 enheder (inkl. mellemrum). Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte eller returnere indlæg, der overskrider denne grænse. Forfatterens navn angives med navn og lokalafdeling, evt. tillidshverv i Enhedslisten. Indlæg bringes så vidt muligt i det førstkommande nummer, efter det er modtaget.

Redaktionen

RUSLAND OG NORD STREAM 2

Rusland

Patrick Schaldemose,
Hillerød

I Rød-Grøn nr. 99 efterlyses der en "balanceret forståelse af Rusland" af Mikael Hertoft. Men det føles mere som om der forsøges at gøre undskyldninger for Russiske forbrydelser, ved at forklare det som en naturlig reaktion på EUs handlinger, nærmest som om at Rusland ikke havde noget andet valg end at invadere Ukraine som respons.

Rusland er på alle møder et voldeligt diktatur der invaderer andre lande, slår deres befolkning ihjel og besætter deres territorie (og ikke kun i Ukraine, husk Georgien og Trans-Dnistría i Moldova), og det kan der ikke være nogen undskyldninger for. Og der nævner vi så slet ikke Ruslands attentater på tidligere borgere i England, deres involveringer med den yderste højrefløj overalt i Europa eller deres vold mod deres egen borgere når de udtrykker utilfredshed med regeringsmagten.

Det kan argumenteres hvad den korrekte respons er for at få

Rusland til at holde op, eller for at få Rusland til at bevæge sig tilbage mod liberale værdier og væk fra autokrati, men Ruslands handlinger kan ikke og må ikke undskyldes. Jamen okay, så NATO bruger mange penge på våben, og hvad så? Rusland kan let bruge færre penge på militær end NATO, og samtidig bruge deres militære magter på værre missioner.

Og hvorfor opruster NATO-lande og andre der grænser op til Rusland? Det kunne vel umuligt være på grund af Ruslands mere aggressive optræden, f.eks. deres invasioner af Ukraine og Georgien? Jeg kan godt forstå at man som Baltisk stat gerne ville være forberedt hvis Rusland prøver noget.

Det er ikke Vestens skyld hvis Rusland vælger at fordybe sig i nationalistisk hæder af forgangne dage, hvor man kan give alle andre skylden for at man ikke læn- gere har et magtfuldt kejserdømme, i stedet for at vende blikket ind ad og se hvad der er gået galt på hjemmefronten.

Krigspropaganda

Morten Elm,
Nordvest

Propagandaen mod Rusland er gået over gevind. Uforståeligt at Enhedslisten ikke siger fra over for overdrivelserne, løgnene, fordrejningerne - kort sagt propagandaen.

Der går ikke en dag uden at Rusland bliver beskyldt for at have påvirket et valg lavet fusk på nettet, truet med gassen eller forgiftet

en spion. Alt sammen udbasuneret af en løgnagtig medieverden. Der følger aldrig beviser med. Til gengæld har USA store interesser i at skade Rusland, som ikke vil bøje sig for USAs ønske om verdensherredømme - hegemoni.

Rusland har set det før. Napoleons imperiale drømme endte i et felttog mod Rusland. Hitlers krigsmaskine brød sammen på Østfronten.

Hvorfor bakker de vestlige medier op om alt det pladder? Følg pengene. Flere journalister fra Süd-deutsche Zeitung trådte frem og fortalte, at de blev betalt af CIA for at lægge navn til artikler, som CIA havde skrevet. Præsidenten og toppolitikerne i Ukraine bliver bestukket af USA.

Hvorfor hopper Enhedslisten med på propagandaen? Hvorfor stemte Enhedslisten for bombningen af Libyen? Nu har vi fået islamister i hele Mellemøsten. Hvilket har bragt endnu mere kaos. I øvrigt er Islamisk Stat konstrueret af USA, Israel og Saudi Arabien. Vi er blevet hjernevasket om Vestens demokrati og overlegenhed. Samtidig med at USA har myrdet millioner af mennesker.

Kan det blive mere hyklerisk? Vesten er i sandhed ondskabens imperie. Det er os der er slaver af imperiet.

Gadaffi og Saddam Hussein prøvede at sælge olie uden for dollaren og de blev fjernet. Med Rusland og Kina er det anderledes. De vil aldrig falde på knæ for Vesten. Er det så ikke en hel del bedre at samtale og samarbejde med Østen? Det vil endda være økonomisk fordelagtigt for Vesten. Kina har hevet 700 millioner flere mennesker ud af fattigdom de sidste 20 år mens USA har fået 20 millioner flere fattige. Kina genopbygger Silkevejen. Rusland er verdens største leverandør af gas og olie. Se det store billede.

Forkortet af red.

Nord Stream 2

Arne Gørges, Vejle

Karl og Nikolaj lader til at have meget forstand på forholdene omkring Nord Stream 2.

Jeg synes bare I glemmer det par ting.

For det første er det vigtigt at huske Trumps ord: Amerika først og Obamas ord: what is in it for us.

Husk også at det tidligere har været fremme at USA gerne sælge gas til EU.

Ja kan man fortænke Rusland i

ønsket om en Nord Stream 2 så de kan undgå det fascistiske og US støttede diktatur i Ukraine.

Jeg synes vi skal godkende ledningen og i forhandlingerne få en stikledning til Bornholm for de kører på dyr og forurenende olie til deres strømforsyning.

Det ville hjælpe Bornholm og skulle der være plads til det kan ledningen forlænges til Sverige. Det vil også gavne Bornholm.

Den helt grønne omstilling må komme i næste fase.

ANDET

Stop snakken om "røde linjer"

Finn Sørensen, Amager Vest

Hvad lærte vi af ledende kammeraters udmeldinger om socialdemokraternes flygtningeudspil? At vi må stoppe den snak om "ultimative krav" og "røde linjer". Det er en foræring til medierne, som kan køre endeløs processnak om Enhedslistens rolle som parlamentarisk grundlag. Det er en foræring til vores politiske modstandere, som får en fed chance for at skabe tvivl om man kan regne med os i kampen mod Lars Løkke. Det efterlader indtrykket af et parti,

der ikke ved, hvad det vil i folketinget. I øvrigt er der ikke dækning for den retorik i hovedbestyrelsens vedtagelse om regeringsspørgsmålet, som meget klogt slår fast, at det er styrkeforholdene i og uden for folketinget der afgør, hvilke parlamentariske skridt vi kan tage. Derfor dobbelt uforståeligt, at HB-medlemmer kaster sig ud i konkurrencen om at være mest "ultimative". Men det værste er, at det fjerner fokus fra vores konkrete svar på de problemer, der optager det store flertal af befolkningen i forhold til deres ar-

bejdsliv, velfærd og klodens overlevelse. Og fra vores princip om, at vi i Folketinget ikke bare kæmper imod forringelser, men også for ethvert fremskridt. Det er det, vi skal vinde større dele af befolkningen på, og ikke på tågede trusler om, hvad vi gør, hvis socialdemokraterne ikke gør som vi siger. Det er som om, vigtig børnelærdom er gået tabt. Vi har altid kun haft én begrundelse for at være parlamentarisk grundlag for en socialdemokratisk regering: Det giver os bedre mulighed for at få politisk indflydelse end med en borger-

lig regering. Hvor meget indflydelse vi kan få, afhænger ikke kun af antallet af mandater. Det afhænger af, om der er nogle brede, stærke folkelige bevægelser, der bakker vores krav op. Det er disse bevægelser, vi skal være med til at udvikle. Det er dem vi skal bygge vores parlamentariske styrke på. De lader sig ikke overbevise af tom retorik. Jeg håber, vi får valgt en hovedbestyrelse, der arbejder efter det.

Blev fejlagtigt ikke bragt i martsnummeret.

Enhedslistens støtte til bevillingsaftalen skader os

Jakob Lindell Ruggaard, Brøns-høj-Husum, Laura Kofod, Sydhavnen, Tue Hammer Lerche, Nørrebro - Røde Firkant, Andreas Rytter, Aalborg, Kristian Bruun, Ydre Nørrebro, Rune Popp, Aarhus.

Folketingsgruppen har begået en stor politisk fejltagelse, da den stemte for Søren Pinds nye bevillingssystem for de videregående uddannelser. Aftalen står direkte i modsætning til socialistisk uddannelsespolitik, og den øger markedets indflydelse på uddannelserne markant.

Aftalen indfører nemlig et beskæftigelsestaxamet, som systematisk tager penge fra uddannelser med lidt højere arbejdsløshed end gennemsnittet. På den måde reducerer vi værdien af uddannelse til hvor godt de klarer sig på det kapitalistiske marked.

Vi får ikke gode uddannelser ved at erhvervsrette dem. Tværtimod fører det til fyringer af lærere og forskere og dårligere kvalitet for de studerende. Vi ville aldrig lægge stemmer til at bevillingerne til børnehaver blev afhængige af hvilke karakterer børnene senere får. Tanken er absurd. Ikke desto mindre er det samme princip vi

netop har støttet for de videregående uddannelser.

Vores forhandlere siger i Rød+Grøn at aftalen er en samlet forbedring. Men mens forbedringerne er tvivlsomme og bureaukratiske, så er aftalen stærkt ideologisk skadelig. Den styrker markedsførelsen af vores uddannelser og stiller os i en elendig position, hvor vi selv har medansvar for de fyringer af lærere og lukning af fag, som forslaget vil medføre. Vores styrke hidtil har været, at vi, modsat SF, aldrig har lagt stemmer til store forringelser på uddannelsesområdet. Det princip bryder vi med denne aftale.

Det er klart, at det ikke var muligt at fjerne beskæftigelsestaxametret i forhandlingerne. De borgerlige ønsker at slavebinde vores uddannelse og forskning til erhvervslivets kortsigtede behov, og alene af den grund bør vi ikke deltage i en aftale med et neoliberalt beskæftigelsestaxametret.

Derfor er det vigtigt at årsmødet beslutter at trække Enhedslisten ud af bevillingsaftalen, så vi igen kan stå for en stærk socialistisk uddannelsespolitik og kritisere de forringelser, som vi ved bliver en konsekvens af aftalen.

Derfor er vi med i det nye bevillingssystem

Eva Flyvholm, på vegne af folketingsgruppen

Vi har lavet en aftale med alle partier i Folketinget om et nyt bevillingssystem for de videregående uddannelser. En aftale, der giver bedre forhold for studerende, universiteter, professionshøjskoler og erhvervsakademier.

Vi får indført et grundtilskud, som længe har været et ønske hos os og elev- og studenterbevægelsen. Det giver frihed til uddannelsesinstitutioner og er ideologisk vigtigt. Så når vi går fra 0 til 25% i grundtilskud, så er det en sejr for socialistisk uddannelsespolitik. Grundtilskuddet roses også af de faglige organisationer og Danske Studerendes Fællesråd.

Med aftalen får vi også fjernet den forhadte fremdriftspant, og lettet presset på de studerende og universiteterne, fordi langt færre penge er bundet til gennemførelstiden. Dertil får studerende med sygdom og handicap mere tid til deres uddannelse. Det er vigtige forbedringer.

Uddannelsessteder i landområ-

derne bliver også styrket med et særligt tilskud. Det er vigtigt, fordi uddannelse skal være for alle - også uden for de store byer.

Desværre indeholder aftalen også et såkaldt beskæftigelsestaxamet. Det er skidt, hvilket vi tydeligt har sagt både i pressen og fra talerstolen. Sammen med andre partier, organisationer og bevægelser har vi fået andelen presset ned til 3,75%, så det får ikke stor betydning i kroner og øre. Når vi laver en bred aftale med alle partier, er det svært at undgå, at der er enkeltdele, som vi ikke kan lide. Vi kæmper selvsagt videre og kritiserer beskæftigelsestaxamet sammen. Vi har ikke mundkurv på, fordi vi er med i en aftale.

I de kommende år skal der tages vigtige kampe og beslutninger i aftalekredsen, og vi har en stærk position sammen med SF, S, R og Å på en række af bevægelserne og organisationernes krav.

Så når vi gør brættet op, er der en dårlig del - men meget mere der trækker uddannelsespolitikken i den rigtige retning. Derfor er vi med i det nye bevillingssystem.

Et skridt fremad - næste skridt efterlyses

Anders Taarnby Thomsen, Helsingør

Et program, som kæder miljøkampen sammen med en antikapitalistisk kamp, har længe været savnet. Det foreliggende program er et fremskridt, men har mange mangler. Her er et par stykker:

1) Indledningen introducerer et samfundsmål tilsyneladende blottet for teknologisk og videnskabelig viden og udsyn.

2) Sammenkædningen af miljøkrise og kapitalisme fremstår dogmatisk unuanceret i stedet for at udfolde kritikken af "grøn kapitalisme".

3) Afsnittene omkring energi, landbrug og fiskeri er fyldt med

detaljeret viden, men det kniber gevaldigt med tilsvarende visioner omkring andre erhverv: man opretter bare en masse bæredygtige jobs, mens man snitter det ene efter det andet arbejdsfelt fra. Det er ikke helt så enkelt at organisere virksomheder, der skal producere f.eks. tætningsringe, stålskabe eller vandrensning til hele verden. Heller ikke her er der i øvrigt plads til en massiv satsning på uddannelse, forskning og teknologi.

4) Den internationale sammenhæng er utydelig: En her- og- nu indsats i EU betones visse steder, brud med EU i andre sammenhænge; internationalt samarbejde fremhæves, men det fremgår ikke klart i hvilken grad de

mange tiltag kan og skal effektueres alene i Danmark og hvis ikke: Hvad er så visionen? Støtter papiret en massiv overførsel af ressourcer til brug i de fattige lande? Støtter papiret overførelse af beslutningskompetencer til FN?

5) Der mangler mange steder en klar niveaudeling i omtalen af problemer og løsningsforslag: inden for 5 linjer omtales såvel en mere effektiv kommunal indsamling af affald som en strategi for afskaffelse af unyttig produktion.

6) Der er proppet for mange forstyrrende "darlings" ind: mens papiret er i gang med at udfolde et effektivt kollektivt energisystem, kædes det sammen med basisforbrug og overforbrug. Overvejes om en fordeling af arbejdet skal lige have krøllen: med fuld lønkompensation.

7) Det er en vanskelig opgave at beskrive så omfattende problemstillinger. Tak til dem, der har påtaget sig opgaven.

Forkortet af red.

Mindeord for Jørgen Knudsen

Marianne Pacarada, på vegne af Enhedslisten Region Syddanmark og Enhedslisten Svendborg

Torsdag d. 22. marts 2018 mistede Enhedslisten Syddanmark sin højt respekterede kasserer og Enhedslisten Svendborg et mangeårigt og skattet medlem af arbejdsudvalget. Og vi har, som parti, mistet et meget aktivt og loyalt medlem.

Jørgen Knudsen var et menneske, der altid stillede op, hvis nogen havde brug for det. Og det på trods af, at et svigtende helbred var en af årsagerne til, at Jørgen og hans Elsebeth overhovedet fandt ind i Enhedslisten. Begge kendte de nemlig til kampen med systemet. Han havde selv tilkæmpet sig et flexjob som rengøringsassistent, og han var altid gavmild med gode råd og erfaringer til sine partikammerater, hvoraf mange blev en del af Jørgens helt nære kreds.

Især efter Elsebeths død i 2015 fandt Jørgen trøst i partiarbejdet, og til gengæld gav han både ven-skab, kaffe og kørsel til de, der

måtte have brug for det. Hos Jørgen stod dørene åbne, både for besøg i det lille hus i Ellerup og til hans bil, når folk skulle køres til Påskelørdags Fredsmarch i Flensborg, når der skulle indhentes underskrifter til opstillingslisten i hele Region Syddanmark og meget mere.

Men vigtigst af alt var Jørgen et menneske, der var ivrig i sin loyalitet overfor partiet og sine medmennesker. Han kunne diskutere politik og organisering med de bedste, men han besad nogle af de mest betydningsfulde evner af alle i partipolitik: både at kunne sige undskyld og at tilgive, og helt inderst inde kun at ønske andre det bedste.

Derfor er der mange i Syddanmark, der i dag er kede af at erfare, at Jørgens helbred ikke kunne klare en dag mere. Han blev kun 63 år.

Kære Jørgen, tak! Du vil blive savnet. Ikke kun på grund af din indsats, men fordi du var den, du var.

Enhedslisten: Vi skal have en solidarisk udligning

Finn Sørensen, MF, kommunalordfører

Enhedslisten fremlægger nu et bud på en solidarisk reform af udligningssystemet.

Forhandlingerne om en justering

af udligningssystemet er i gang. Regeringens oplæg er, at det skal være et "nulsumsspil". Det er fuldstændig perspektivløst.

Ingen kommune leverer for meget velfærd. Derfor skal forbedringer i den ene ende af landet ikke

betales med ringere velfærd i den anden ende.

Efter 10 år med affolkning af landdistrikterne, nedlæggelse af velfærdsjob og skiftende regeringers brutale budgettyranni, så er der brug for at løfte velfærd og fordele den mere solidarisk.

Derfor kommer Enhedslisten nu med et udspil til en solidarisk reform af udligningssystemet og statens refusion til kommunernes udgifter til sociale ydelser.

Med vores udspil vil vi sikre et samlet løft af kommunernes økonomi, og et målrettet løft af de fattige kommuner, som har strukturelt underskud og typisk også høje forsørgelsesudgifter.

Vi foreslår følgende to markante ændringer: En væsentlig forhøjelse af udligningsniveauet ved at hæve landsudligningsprocenten fra 61 % til 88 %. En markant forbedring af statens refusion til kommunernes udgifter til udvalgte sociale ydelser (80 % statsrefusion).

Vores forslag vil give et løft for 82 kommuner både i og uden for hovedstaden. Fælles for de kommuner, som vinder på forslaget er, at de har store udgifter til forsørgelse og har et strukturelt underskud. I alt 16 kommunerne vil opleve en uændret økonomisk situation.

Det er selvfølgelig ikke gratis. Vi vil løfte kommunernes samlede ramme med årligt 2,2 mia. kr. over en 6-årig periode. Dette kan finansieres ved at udmønte den kommunale andel af det finanspolitiske råderum og ved at sænke topskattegrænsen.

Vi håber, at vores forslag kan bidrage til en mere konstruktiv debat, kommunerne imellem. I stedet for at rive hårene af hinanden for at få del i en stadig mindre kage, bør kommunerne holde sammen mod det folketingsflertal, der vil sende regningen for skattelettelser til de rige videre til børn, unge, syge og gamle.

Forkortet af red.

Medlemstal

Enhedslisten havde den 12. april 9.127 medlemmer.

Landsmøde i Enhedslistens byggefagsnetværk

19. maj kl. 11-17. København.

Netværket er for alle medlemmer der arbejder indenfor de traditionelle byggefag, uanset fagforening. På landsmødet vil vi diskutere følgende:

- Frem mod OK2020. Hvilke krav skal vi stille, og hvordan forbereder vi os? Hvilket nyt forhandlingssystem ønsker vi os?
- Status i byggeriet. Hvordan går det med arbejdsløshed, arbejds miljø, overskud og arbejdstid (42 timer i OK17)?
- Social dumping. Hvad er status, hvad gør Enhedslisten og hvilke krav skal vi stille?

Derudover vil på landsmødet vedtage teksten til en ny byggefagsfolder, som vi håber på at kunne udgive i branchen.

Tilmelding og spørgsmål: Jonathan Simmel, jsimmel@gmail.com
I kan også tilmelde jer vores mailingliste ved at skrive til Jonathan.
Materialer til mødet og yderligere info sendes i slutningen af april.

Rig debat om grønt delprogram

Det sidste hovedbestyrelsesmøde inden årsmødet blev afholdt den 17.-18. marts i Studiestrædes vanlige omgivelser.

Trine Simmel

Medlem af Enhedslistens hovedbestyrelse

Der har været stor interesse for at diskutere det grønne delprogram og komme med ændringsforslag til dette. Faktisk er der stillet hele 98 ændringsforslag til delprogrammet, hvoraf vi i hovedbestyrelsen har besluttet at indarbejde nogle af dem. Det bliver spændende at diskutere disse forslag på årsmødet og sammen få vedta-

get et godt og gennemarbejdet grønt delprogram.

I disse tider med rygter om strejker og lockout, så kan storkonflikten også ramme os som parti. I tilfælde af lockout, så kan vi ikke afholde årsmødet i Korsgadehallen. Hovedbestyrelsen har derfor besluttet, at hvis årsmødet lockoutes, så må vi holde lidt igen med diskussionslysten og vente til pinsen. Det betyder, at der, såfremt der kommer lockout, senest den 23. april tages en beslutning om, hvorvidt årsmødet skal rykkes.

Vi fik også et oplæg om forberedelserne til folketingsvalgkamp. Her er det særligt centrale det organisatoriske mål om, at vi kommer ud af et valg som et stærkere En-

hedslisten. Der vil kort efter hovedbestyrelsesmødet blive udarbejdet et valgkampspapir, som afdelingerne vil få tilsendt, sådan at man kan få et indblik i, hvad der pusles med inde på Borgen.

Folketingsgruppen har desuden udarbejdet debatoplægget "100 tiltag på 100 dage vil gøre vores samfund mere bæredygtigt, demokratisk og solidarisk". Hovedbestyrelsen har sendt oplægget til debat og vi håber, at alle har lyst til at deltage og kvalificere diskussionerne. Debatten handler om, hvilke konkrete tiltag, vi ville gøre, hvis vi får magt, som vi har agt. Det bliver en opgave for den nye hovedbestyrelse at samle op på debatten.

Har du en EU-kandidat i maven?

Indtil 30. april kl. 12 er der mulighed for at melde sig som kandidat til plads 5-14 ved det kommende EU-parlamentsvalg. På årsmødet placeres kandidater på plads 1-4, og i løbet af maj sammensætter EU-kandidatudvalget en bredt sammensat liste fra plads 5-14 på baggrund af de opstillede kandidater.

Du behøver ikke at være en EU-nørd eller en debat-veteran på forhånd. Alle EL's kandidater til EU-parlamentsvalget bliver klædt grundigt på med både EU-stof og debattræning.

Vil du stille op, så send en mail med navn, alder, bopæl, uddannelse og beskæftigelse til mads.h@enhedslisten.dk. Har du spørgsmål, er du naturligvis også meget velkommen til at skrive.

Sommeruniversitet i Østrig

11.-15. juli. Wien

En gang om året organiserer European Left og det europæiske tænketanksnetværk transform!europe et sommeruniversitet, der samler unge aktivister og medlemmer af europæiske venstrepartier og sociale bevægelser for at diskutere dagens politiske og sociale spørgsmål i plenum, på seminarer, i workshops mv. Sommeruniversitetet organiseres i år på lokalt plan af KPÖ - det østrigske KP - samt andre på den østrigske venstrefløj. Det er krisen og konflikterne i Europa og globalt samt situationen for den europæiske venstrefløj, der er hovedfokus i år. Mottoet er: "A Dialogue for Progress in Europe".

Der tages også udgangspunkt i, at det er 200-året for Marx' fødsel, 100-året for afslutningen af 1. Verdenskrig og 50-året for oprøret i 1968. Junge Grüne og Junge Linke organiserer et særligt program for unge i forbindelse med sommeruniversitetet, især henvendt til medlemmerne af the Young European Left.

Info om tilmelding, priser og andet kan findes på www.european-left.org eller hos Inger V. Johansen, EuropaPolitisk Udvalg/EPUE: inger.v.johansen@macinfo.dk.

LITTERÆRT JUBILÆUM

Foto: Rød+Grøn

DU SIDDER MED RØD+GRØN NUMMER 100!

I ni år er Enhedslistens medlemsmagasin landet i postkassen stort set hver måned. Vi ser tilbage på de mange rød-grønne udgivelser.

Simon Halskov, Rød+Grøn-redaktør

I begyndelsen af 2009 blev Enhedslistens sort-hvide medlemsavis "Rød-grønne linjer" afløst af et månedsmagasin i farver. Siden er Rød+Grøn udkommet i 100 afskygninger.

Visse elementer har overlevet hele vejen igennem. Magasinets leder har altid heddet "Retning" og skrives ikke af redaktøren men på skift af mere toneangivende skikkelser i partiet. På bagsiden har vi stort set hver måned præsenteret en "Ny i Enhedslisten".

Ellers har Rød+Grøn ændret sig løbende og jævnlige givet plads til usædvanlige indslag. Som da tegner og forfatter Rune T. Kidde (som var medlem af Enhedslisten) i december 2012 skrev juleeventyret "Rensedyrets jul" til Rød+Grøn.

Forside med og uden ansigter

Ser vi på forsides udvikling, havde vi i begyndelsen næsten altid en Liste Ø-person på side 1. Det har vi sjældent i dag, hvor forsiden afspejler månedens tema. Kønstatistikken siger

44 procent mænd og 56 procent kvinder i de tilfælde, hvor der er billede af et menneske på forsiden. Det har der groft sagt været hver anden gang. Når det kommer til forsidehistoriens emne, ser man også interessante udviklinger. F.eks. handlede blot to af de første 50 forsider om internationale forhold, mens ti af de næste 50 forsider sendte læserens tanker ud i den store verden. Tilsvarende ti forsider har handlet om miljø og klima – dog i løbet af hele Rød+Grøns levetid.

Ned i tempo og i dybden

I de seneste år har Rød+Grøn fået et mere tematisk præg. Vi må sande, at det er uhyre vanskeligt at have det sidste nye med, når magasinet har en produktionstid på syv-ti dage (se bare side 4-6, som handler om overenskomstforhandlingerne – måske er de allerede uaktuelle?). I fremtiden vil vi derfor i endnu højere grad lægge vægt på det tematiske og overlade det til andre medier at bringe absolut seneste nyt (og så kan man ofte spørge, hvor nyt det egentlig er; prøv bare at åbne en fem-ti år gammel avis og oplev, at det var nærmest de samme nyheder, der blev bragt dengang).

Fortsat god læselyst – og husk, at du altid er velkommen til at dele dine idéer med redaktionen ved at skrive til medlemsblad@enhedslisten.dk

